

ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ:

«Κατσικάκι Λήμνου»

(σύμφωνα με Άρθρο 7 του Κανονισμού (ΕΕ) 1151/2012)

Δεκέμβριος 2021

ΣΕΛΙΔΑ ΣΚΟΠΙΜΑ ΚΕΝΗ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Πίνακας περιεχομένων

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ	3
ΜΕΡΟΣ 1ο	5
1) Ονομασία.....	5
2) Περιγραφή.....	5
Κατηγορία προϊόντος	5
Φυσικοχημικά χαρακτηριστικά προϊόντος	5
3) Οριοθέτηση γεωγραφικής περιοχής.....	7
5) Περιγραφή μεθόδου παρασκευής.....	12
Γενετικό Υλικό	13
Σύστημα εκτροφής.....	15
Διατροφή	16
Κρέας από «Κατσικάκι Λήμνου»	17
ΜΕΡΟΣ 2ο	19
6) Δεσμός με τη γεωγραφική περιοχή	19
Ιδιαιτερότητα της γεωγραφικής περιοχής.....	19
Ιδιοτυπία του προϊόντος.....	33
Αιτιώδης σχέση που συνδέει τη γεωγραφική περιοχή με την ιδιοτυπία του προϊόντος.....	34
7) Φορείς ελέγχου	40
8) Ειδικό κανόνες επισήμανσης	41
9) Απαιτήσεις που προβλέπονται από κοινοτικές ή εθνικές διατάξεις.....	41
Παραρτήματα Προδιαγραφής.....	42

ΣΕΛΙΔΑ ΣΚΟΠΙΜΑ ΚΕΝΗ

ΜΕΡΟΣ 1ο

1) Ονομασία

«Κατσικάκι Λήμνου» (Katsikaki Limnou)

2) Περιγραφή

Πρόκειται για σφάγιο κατσικιών (*Capra prisca*) ηλικίας 60-90 ημερών, βάρους μεγαλύτερου από 8 kg, τα οποία γεννιούνται από τα τέλη Νοεμβρίου έως τα τέλη Φεβρουαρίου, τα οποία τρέφονται κυρίως με μητρικό γάλα, ενώ μπορούν να καταναλώσουν μικρές ποσότητες μειγμάτων προσαρμογής από χονδροειδείς ζωοτροφές και φυτά της γηγενούς χλωρίδας για μία περίοδο βόσκησης ενός έως δύο μηνών.

Το κρέας με την ονομασία «Κατσικάκι Λήμνου» προέρχεται από σφάγια ζώων γεννημένων στις νήσους Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου (Περιφερειακή Ενότητα Λήμνου) από αίγες παραδοσιακά εκτρεφόμενες και προσαρμοσμένες στις νήσους αυτές, των οποίων η διατροφή βασίζεται στη χλωρίδα της σαφώς οριοθετημένης (νησιωτικής) γεωγραφικής περιοχής (Παράρτημα Α, εικόνα 1).

Κατηγορία προϊόντος

Το κρέας «Κατσικάκι Λήμνου» ανήκει στην κατηγορία εριφίων 8 με 13 kg, ενώ η απόδοση σε σφάγιο κυμαίνεται στο 55% περίπου, η οποία ακολουθεί την τυπική παραλλακτικότητα των εξοικειωόμενων φυλών (παραπομπή 1η-στοιχεία Σφαγείου Λήμνου).

Φυσικοχημικά χαρακτηριστικά προϊόντος

Στον παρακάτω πίνακα 1 παρατίθενται βασικά χαρακτηριστικά της χημικής σύνθεσης του κρέατος «Κατσικάκι Λήμνου», όπως προέκυψαν ύστερα από σχετικές αναλύσεις.

Τα σφάγια των εριφίων που υποβλήθηκαν σε δοκιμές είχαν μέσο βάρος 11 κιλά.

Πίνακας 1: Χημική σύνθεση βρωσίμων ιστών κρέατος από «Κατσικάκι Λήμνου»

Προϊόν	Πρωτεΐνες	Λίπος
Κατσικάκι Λήμνου	18,4 % έως 26,4 %	4,1 % έως 11,1 %

Παρατηρείται πως το κρέας «Κατσικάκι Λήμνου» έχει αρκετά μεγαλύτερο συνολικό ποσοστό λίπους στους βρώσιμους ιστούς (τιμή από 4 % έως 11 %) σε σχέση με ομοειδή προϊόντα (παραπομπή 1η).

Η ενδεικτική σύνθεση του κρέατος των σφάγιων «Κατσικάκι Λήμνου» εμφανίζει διαφορές σε σχέση με σφάγια κατσικιών από άλλες περιοχές της Ελλάδος όπου έχουν μέση τιμή 1,2% στους βρώσιμους ιστούς έναντι τιμής από 4% έως 11 % στο «Κατσικάκι Λήμνου» (εκ της παραπομπής 2)

Το σφάγιο, λόγω επιλογής της ηλικίας σφαγής, είναι σχετικά βαρύ (βάρος σφάγιου μεγαλύτερο από 8 kg). Το «Κατσικάκι Λήμνου-Αγίου Ευστρατίου» έχει υψηλή περιεκτικότητα σε λίπος σε σχέση με τους γενικούς μέσους όρους των σφάγιων κατσικιών. Πέρα από το ενδομυϊκό λίπος υπάρχει ικανή εναπόθεση υποδόριου και περινεφρικού λίπους.

Σύμφωνα με έρευνα του καναδικού Πανεπιστημίου του Saskatchewan το 2003, όπου συνοψίζονται τα στοιχεία της παγκόσμιας παραγωγής αίγειου κρέατος οι μέσες τιμές λιποπεριεκτικότητας σε διάφορα τεμάχια κρέατος εριφίων κυμαίνεται από 2,7% έως 3,7% ανάλογα με την φυλή (Dhanda et al 2003)(εκ της παραπομπής 3). Η μέση περιεκτικότητα σε λίπος για τα σφάγια εριφίων, σε άλλη έρευνα, έχει εκτιμηθεί ότι κυμαίνεται κοντά στο 2% (Φραγκιαδάκης, 2007) (εκ της παραπομπής 4).

Συνεπώς, η υψηλή μέση περιεκτικότητα σε λίπος για το «Κατσικάκι Λήμνου» αποτελεί καθοριστικό στοιχείο των οργανοληπτικών του ιδιοτήτων. Το

λίπος παρέχει γευστικότητα και άρωμα στο μαγειρεμένο κρέας (Schonfeldt et al. 1993) (εκ της παραπομπής 5).

Οργανοληπτικά χαρακτηριστικά προϊόντος:

Το κρέας «Κατσικάκι Λήμνου» χαρακτηρίζεται ως τρυφερό, χυμώδες, απαλό, με ιδιαίτερη, χαρακτηριστική και ευχάριστη οσμή και γεύση. Τα οργανοληπτικά και φυσικοχημικά χαρακτηριστικά του προϊόντος επιβεβαιώθηκαν με εργαστηριακές δοκιμές (Παράρτημα Γ).

Το χρώμα του κρέατος είναι κυρίως ερυθρό έως ελάχιστο απαλό ροζ, με τους ιστούς του να παρουσιάζονται ροδόχροοι και το λίπος του να έχει καθαρό λευκό χρώμα (Παράρτημα Β, εικόνα 6).

Στα οργανοληπτικά του χαρακτηριστικά συγκαταλέγεται, ακόμη, το ότι παρουσιάζει υποδόριο λίπος και ανεπτυγμένες μυϊκές μάζες. Το στρώμα λίπους του χαρακτηρίζεται αρκετό έως πλούσιο, χαρακτηριστικό το οποίο προσδίδει ιδιαίτερα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά στο προϊόν και συντελεί στην αυξημένη τρυφερότητα και γευστικότητα του προϊόντος.

3) Οριοθέτηση γεωγραφικής περιοχής

Η γεωγραφική ζώνη στην οποία παράγεται το «Κατσικάκι Λήμνου» οριοθετείται από τα γεωγραφικά όρια των νήσων Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου του Νομού Λέσβου, όπως αυτά καθορίζονται και οριοθετούνται στον επισυναπτόμενο χάρτη του Παραρτήματος Α (εικόνα 1).

Η Λήμνος και ο Άγιος Ευστράτιος βρίσκονται σχεδόν στο κέντρο του Βορείου Αιγαίου. Η Λήμνος είναι το όγδοο κατά σειρά μεγέθους, νησί της Ελλάδας με συνολική έκταση 477 τετραγωνικά χιλιόμετρα.

Ο Άγιος Ευστράτιος είναι ένα μικρό νησί τριγωνικού σχήματος στα Ν-ΝΔ της Λήμνου και έχει έκταση 43,23 τετραγωνικά χιλιόμετρα. Το νησί απέχει από τη Μύρινα 21 ναυτικά μίλια.

4) Απόδειξη προέλευσης

Η ιχνηλασιμότητα του προϊόντος είναι εξασφαλισμένη. Οι νήσοι Λήμνος και Άγιος Ευστράτιος είναι απομονωμένες γεωγραφικά περιοχές της ελληνικής επικράτειας λόγω νησιωτικής διαμόρφωσης, ενώ ο Άγιος Ευστράτιος συνδέεται ακτοπλοϊκά ουσιαστικά μόνο με τη Λήμνο. Πρόκειται δε για περιοχές απαλλαγμένες από την ασθένεια της βρουκέλλωσης των αιγοπροβάτων και για το λόγο αυτό ισχύουν περιοριστικά μέτρα διακίνησης και εισαγωγής ζώων. Ως εκ τούτου από τη γέννηση του εριφίου έως την ταυτοποίηση του κρέατος με μοναδικό κωδικό δε μπορούν να υπάρχουν εισαγωγές ζώων ή σφάγιων, γεγονός που θα μπορούσε να οδηγήσει στην αλλοίωση της ταυτότητας του προϊόντος.

Με μέριμνα των αρμοδίων κτηνιατρικών αρχών και με την συνεργασία των παραγωγών, εφαρμόζεται από όλους τους εμπλεκόμενους φορείς η εθνική και η ενωσιακή νομοθεσία σχετικά με την ιχνηλασιμότητα σε ζώντα ζώα (τήρηση μητρώων, ισοζυγίων κτλ.), ώστε ανά πάσα στιγμή να καθίσταται δυνατή η αναγνώριση:

- των εριφίων από την γέννηση τους (συμπεριλαμβανομένης και της αναγνώρισης της μητέρας και του πατέρα αυτών),
- των σφάγιων από «Κατσικάκι Λήμνου», καθώς και
- των τεμαχίων του κρέατος από «Κατσικάκι Λήμνου».

Υπό αυτά τα πλαίσια οι αιγοτροφικές εκμεταλλεύσεις, που επιθυμούν να παράγουν «Κατσικάκι Λήμνου», οφείλουν να ενημερώνουν το σχετικό μητρώο εκτροφής και να εφαρμόζουν την τοποθέτηση των προβλεπομένων από την νομοθεσία ενωτίων στα ερίφια που έχουν γεννηθεί μέσα στην εκμετάλλευσή τους.

Η αναφορά στην ονομασία προϊόντος «Κατσικάκι Λήμνου» θα γίνεται, στα παραστατικά διακίνησης (Δελτίο Αποστολής/Τιμολόγιο) και για τα ερίφια που προορίζονται για σφαγή και προέρχονται από εκτροφές που πληρούν τα κριτήρια που έχουν τεθεί.

Στο πλαίσιο εφαρμογής της ενωσιακής [Κανονισμοί (ΕΚ) 853/2004 και (ΕΚ) 21/2004] και εθνικής νομοθεσίας [ΚΥΑ 263493 (ΦΕΚ τ. Β`1253_16-08-2004) Σύστημα Αναγνώρισης & Καταγραφής Αιγοπροβάτων], κατά την διακίνηση των αιγών και εριφίων που προορίζονται για σφαγή γίνεται αναλυτική καταγραφή στοιχείων που ταυτοποιούν κάθε ζώο. Τα παραπάνω στοιχεία μεταφέρονται και στα αντίστοιχα αρχεία που αφορούν στην διαδικασία σφαγής. Από αυτά τα

κύρια στοιχεία που αφορούν στην ιχνηλασιμότητα του προϊόντος, είναι τα ακόλουθα:

- Περιφερειακή ενότητα/ Δήμος/Δημοτικό Διαμέρισμα (επιτρέπει τον έλεγχο οριοθετημένης γεωγραφικής περιοχής)
- Εγκατάσταση/ Εγκατάσταση προέλευσης , με αναφορά στο Όνομα, ταχ. διεύθυνση και κωδικός αριθμός της εκμετάλλευσης προέλευσης (επιτρέπει τον έλεγχο της εκμετάλλευσης που πληροί τα κριτήρια για την παραγωγή του προϊόντος «Κατσικάκι Λήμνου»)
- Αριθμός ζώων (επιτρέπει τον έλεγχο εγκυρότητας απόδοσης μοναδικών κωδικών ταυτοποίησης των προϊόντων)
- Ταυτοποίηση των ζώων με αναφορά στο είδος (-η) ζώων, στην φυλή και στην ατομική σήμανση των ζώων (αριθμοί ενωτίων και ηλικία αυτών) που περιλαμβάνονται στην κάθε παρτίδα (επιτρέπει τον έλεγχο απόδοσης ορθού κωδικού αριθμού ταυτοποίησης)

Προέλευση των ζώων (επιβεβαιώνει ότι τα ζώα έχουν γεννηθεί και εκτραφεί από τη γέννησή τους εντός της οριοθετημένης γεωγραφικής περιοχής).

Η τήρηση της ιχνηλασιμότητας συνεχίζεται στα τοπικά νόμιμα σφαγεία, όπου τηρούνται μητρώα σφαγών, που αφορούν στοιχεία από την σφαγή έως και την εκδορά εριφίων που προορίζονται να πωληθούν ως «Κατσικάκι Λήμνου».

Προκειμένου δε να διασφαλιστεί η αναγνωρισιμότητα του προϊόντος, αλλά και η δυνατότητα ιχνηλασιμότητάς του από τους ελεγκτικούς φορείς, πραγματοποιείται μεταφορά των στοιχείων των ως άνω ενωτίων σε βιβλίο (Μητρώο Κτηνοτροφικής Εκμετάλλευσης), όπου σε ειδική στήλη αναφέρονται τα στοιχεία ενωτίου, ενώ σε άλλη στήλη αποδίδεται ο μοναδικός κωδικός του προϊόντος. Ο τελευταίος μεταφέρεται σε ειδικές πλαστικές ή χάρτινες ετικέτες, αναρτημένες στα σφάγια κρέατος από «Κατσικάκι Λήμνου», οι οποίες φέρουν:

- αριθμητικό κωδικό που αντιστοιχεί στην εκμετάλλευση παραγωγής των ζώων,
- τον κωδικό που παραπέμπει στην ταυτοποίηση του ζωντανού ζώου από το οποίο προήλθε το σφάγιο,
- την ημερομηνία σφαγής του ζώου.

Για παράδειγμα σφάγιο, που προέρχεται από την εκτροφή με κωδικό αριθμό EL8330**** και αριθμό ζωντανού ζώου 002, και το οποίο οδηγήθηκε προς σφαγή στις 01/12/2021 θα αποδίδει στο σφάγιο το μοναδικό κωδικό 8330**** 002-01/12/2020.

Στην περίπτωση τεμαχισμού και συσκευασίας του κρέατος από «Κατσικάκι Λήμνου», η επισήμανση της προηγούμενης παραγράφου μεταφέρεται είτε στο μεμονωμένο τεμάχιο του κρέατος είτε στον εξωτερικό περιέκτη αυτού, εφόσον έχει προηγηθεί συσκευασία του προϊόντος, κατά τρόπο ώστε οι σχετικές πληροφορίες να μεταφέρονται στον τελικό καταναλωτή.

Προκειμένου δε να διασφαλιστεί η αναγνωρισιμότητα του προϊόντος, αλλά και η δυνατότητα ιχνηλασιμότητάς του από τους ελεγκτικούς φορείς, πραγματοποιείται μεταφορά των στοιχείων των ως άνω ενωτίων σε βιβλίο (Μητρώο Κτηνοτροφικής Εκμετάλλευσης), όπου σε ειδική στήλη αναφέρονται τα στοιχεία ενωτίου, ενώ σε άλλη στήλη αποδίδεται ο μοναδικός κωδικός του προϊόντος. Ο τελευταίος μεταφέρεται σε ειδικές πλαστικές ή χάρτινες ετικέτες, αναρτημένες στα σφάγια κρέατος από «Κατσικάκι Λήμνου - Αγίου Ευστρατίου», οι οποίες φέρουν:

- αριθμητικό κωδικό που αντιστοιχεί στην εκμετάλλευση παραγωγής των ζώων,
- τον κωδικό που παραπέμπει στην ταυτοποίηση του ζωντανού ζώου από το οποίο προήλθε το σφάγιο,
- την ημερομηνία σφαγής του ζώου.

Για παράδειγμα σφάγιο, που προέρχεται από την εκτροφή με αριθμό 054 και αριθμό ζωντανού ζώου 2, και το οποίο οδηγήθηκε προς σφαγή στις 01/01/1900 θα αποδίδει στο σφάγιο το μοναδικό κωδικό 54-2-01/01/1900.

Στην περίπτωση τεμαχισμού και συσκευασίας του κρέατος από «Κατσικάκι Λήμνου», η επισήμανση της προηγούμενης παραγράφου μεταφέρεται είτε στο μεμονωμένο τεμάχιο του κρέατος είτε στον εξωτερικό περιέκτη αυτού, εφόσον έχει προηγηθεί συσκευασία του προϊόντος, κατά τρόπο ώστε οι σχετικές πληροφορίες να μεταφέρονται στον τελικό καταναλωτή. Πρόσθετες επισημάνσεις, που ορίζονται από τη σχετική εθνική και η ενωσιακή νομοθεσία, επίσης αναγράφονται.

Τέλος, για την καλύτερη ταυτοποίηση του κρέατος «Κατσικάκι Λήμνου», πέραν των προαναφερομένων ενδείξεων, θα εναποτίθεται σε αυτό **ετικέτα μετα στοιχεία ιχνηλασιμότητας και το** ειδικό σήμα, το οποίο θα απεικονίζει τις νήσους Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου στο βάθος, μπροστά την κεφαλή του εριφίου και την ένδειξη «Κατσικάκι Λήμνου», όπως παρακάτω:

Επισημαίνεται πως κρίνεται σκόπιμο οι εγκαταστάσεις σφαγής, αφαίμαξης, εκδοράς και εκσπλαχνισμού των ζώων που αποδίδουν το κρέας «Κατσικάκι Λήμνου» (σφαγεία) να βρίσκονται εντός της οριοθετημένης από την παράγραφο 3 γεωγραφικής περιοχής (νήσοι Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου) για τους ακόλουθους λόγους:

- i. Για την εξασφάλιση της ιχνηλασιμότητας και της αυθεντικότητας του τελικού προϊόντος, προς αποφυγή νοθείας. Λόγω της νησιωτικής διαμόρφωσης της οριοθετημένης περιοχής αλλά και τους περιορισμούς όσον αφορά τις εισαγωγές ζώων ή σφάγιων σε αυτήν. Επιπλέον τηρούνται αυστηρές διαδικασίες ιχνηλασιμότητας προς απόδειξη της προέλευσης του κρέατος «Κατσικάκι Λήμνου - Αγίου Ευστρατίου» σε κάθε στάδιο της παραγωγικής του διαδικασίας.
- ii. Για τον καλύτερο έλεγχο της υγιεινής, της ποιότητας και της ασφάλειας του παραγόμενου κρέατος, διενεργούνται αυστηροί έλεγχοι, από τις αρμόδιες αρχές, σε όλα τα στάδια παραγωγής εντός της οριοθετημένης περιοχής.
- iii. Εξαιτίας της νησιωτικής διαμόρφωσης της οριοθετημένης περιοχής και της ακτοπλοϊκής σύνδεσής της με την υπόλοιπη χώρα, η μεταφορά των ζώων εκτός της οριοθετημένης περιοχής αποφεύγεται, γιατί είναι πολύωρη,

- γεγονός που προκαλεί προβλήματα ευζωίας των ζώων (ολικό stress, συνωστισμός, κάματος, αυξανόμενο ενεργειακό έλλειμμα) με άμεσες επιπτώσεις στην ποιότητα του τελικού προϊόντος (εκ των παραπομπών 6 & 7).
- iv. Το κρέας είναι ένα τρόφιμο ευπαθές και ευαλλοίωτο, αφού η υψηλή ενεργότητα νερού του ($a_w > 0,98$), το μέτριο pH (5,5-6,5) και οι άμεσα διαθέσιμες πηγές ενέργειας, υδατανθράκων και άλλων θρεπτικών συστατικών που περιέχει, το καθιστούν ιδανικό μέσο για μικροβιακή ανάπτυξη (εκ των παραπομπών 8 & 9).
- v. Για το λόγο αυτό συνίσταται η όσο το δυνατόν γρηγορότερη διαδικασία σφαγής και ψύξης του προϊόντος, συνθήκη που εξασφαλίζεται εντός της οριοθετημένης γεωγραφικής περιοχής. **Η σφαγή σε εγκεκριμένη εγκατάσταση που πληροί τις απαιτήσεις της ενωσιακής νομοθεσίας για την υγιεινή τροφίμων ζωικής προελεύσεως παρέχει σημαντικές εγγυήσεις για την ασφαλή παραγωγή του προϊόντος.**

5) Περιγραφή μεθόδου παρασκευής

Το κρέας «Κατσικάκι Λήμνου» προέρχεται από σφάγια ζώων που πρέπει να έχουν γεννηθεί, εκτραφεί και σφαγεί στη γεωγραφική περιοχή που ορίζεται στην παράγραφο 3 (νήσοι Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου). Στην οριοθετημένη γεωγραφική ζώνη έχουν γεννηθεί και εκτραφεί και οι πατρογονικές αίγες.

Τα ερίφια γεννιούνται κατά την περίοδο από τα τέλη Νοεμβρίου έως τις αρχές Φεβρουαρίου με μεγαλύτερη συγκέντρωση γεννήσεων την περίοδο από τα τέλη Δεκεμβρίου έως το τέλος Ιανουαρίου. Ακολουθεί η περίοδος θηλασμού για 45-60 ημέρες. Στο τέλος αυτής της περιόδου τα ερίφια εξοικειώνονται με την κατανάλωση χονδροειδών τροφών με την χορήγηση μειγμάτων προσαρμογής από χονδροειδείς ζωοτροφές που παράγονται τοπικά. Μετά τον απογαλακτισμό μεσολαβεί συνήθως μία περίοδος ενός έως δύο μηνών (που συμπίπτει με τους εαρινούς μήνες) όπου τα ερίφια βόσκουν μαζί με τις ενήλικες αίγες.

Στην Λήμνο λειτουργεί σφαγείο το οποίο πληροί τις απαιτήσεις τη κείμενης ενωσιακής νομοθεσίας [Κανονισμοί (ΕΚ) 853/2004 και 854/2004] . Η σφαγή σε εγκεκριμένα σφαγεία εντός της οριοθετημένης ζώνης επιτρέπει την τήρηση των απαραίτητων προβλέψεων της ενωσιακής νομοθεσίας σχετικά με

την ανάπαυση των ζώων προ της σφαγής και την αντίστοιχη διασφάλιση της ποιότητας του κρέατος των αρνιών τα οποία προστατεύονται από το στρες της πολύωρης μεταφοράς με οχήματα και πλοία. Συνεπώς και το στάδιο της σφαγής διενεργείται εντός της οριοθετημένης γεωγραφικής περιοχής.

Στο βιβλίο σφαγών καταχωρούνται αναλυτικά στοιχεία για κάθε σφάγιο που περιλαμβάνουν: τα στοιχεία του παραγωγού/εκτροφέα, τον κωδικό αριθμό εκμετάλλευσης, τη χώρα γέννησης των ζώων, τα στοιχεία του αγοραστή, τα κιλά του σφάγιου, καθώς και την ποιοτική ταξινόμηση του κρέατος, με αποτέλεσμα να μπορούν να χρησιμοποιηθούν περαιτέρω σε οποιοδήποτε έλεγχο στην αλυσίδα διακίνησης του προϊόντος. Γενικά, η αναγραφή στα εμπορικά έγγραφα, που εκδίδονται από τα σφαγεία, της προέλευσης του κρέατος, αλλά και του κωδικού αριθμού εκμετάλλευσης του παραγωγού, είναι υποχρεωτική.

ΓΕΝΕΤΙΚΟ ΥΛΙΚΟ

Το κρέας που ορίζεται ως «Κατσικάκι Λήμνου», προέρχεται από πληθυσμούς αιγών που εκτρέφονται παραδοσιακά στις νήσους Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου και έχουν προσαρμοσθεί με την πάροδο των χρόνων στο περιβάλλον της εν λόγω περιοχής.

Φυλογενετικά οι συγκεκριμένες αίγες, όπως και η συντριπτική πλειονότητα των ελληνικών αιγών (>75%), έχουν κοινό γενετικό υπόβαθρο και θεωρούνται απόγονοι της ντόπιας φυλής της Εγχώριας Αίγας (*Capra Prisca*) ή αλλιώς Ελληνική Αίγα (Αμαραντίδης Ι. 2013)(εκ της παραπομπής 10).

Η συντριπτική πλειονότητα των υπόλοιπων εγχωρίων γιδιών περικλείεται στο γενικό όρο "Ελληνική ποιμενική γίδα" (*Capra prisca*), της οποίας ο πιο διαδεδομένος και κυρίαρχος τύπος θεωρείται αυτός της βλάχικης γίδας, με μεγάλη παραλλακτικότητα και ευρεία κατανομή στην ηπειρωτική και νησιωτική χώρα (Αμαραντίδης Ι. 2013)(εκ της παραπομπής 11).

Συνεπώς τα φαινοτυπικά χαρακτηριστικά των αιγών, εκ των οποίων προέρχονται τα αναφερόμενα σφάγια κατσικιών, συμπίπτουν σε πολλά σημεία με αυτά της ντόπιας Ελληνικής αίγας, φυλή που απαντάται στην ευρύτερη

ηπειρωτική και νησιωτική χώρα. Πρόκειται για αίγες μακρύτριχες και κερασφόρες, μετρίου αναστήματος και αρμονικής διάπλασης, με ύψος ακρωμίου 73-74 cm για τα αρσενικά και 65-66 cm για τα θηλυκά.

Το βάρος των ενηλίκων ζώων ανέρχεται στα 40-65 kg για τα αρσενικά και στα 30-50 kg για τα θηλυκά. Παρουσιάζουν όψιμη γενετήσια ωριμότητα, χαμηλό δείκτη πολυδυμίας (1,1-1,2), μακριά αναπαραγωγική περίοδο και εμφανίζουν μεγάλη παραλλακτικότητα μορφολογικών και παραγωγικών χαρακτηριστικών. Για παράδειγμα η μέση γαλακτοπαραγωγή τους είναι 50-100 kg στις ορεινές περιοχές, ενώ στις ημιορεινές και πεδινές περιοχές φθάνει τα 120-200 kg γάλα (SAVE foundationn 2005) (εκ της παραπομπής 12).

Ο χρωματισμός της φυλής παραλλάσσει, επίσης, σε ευρέα όρια. Υπάρχουν άτομα μονόχρωμα μαύρα, καστανά, λευκά, κοκκινωπά ή με διάφορους συνδυασμούς. Είναι ζώα με ζωηρή ιδιοσυγκρασία, ανθεκτικά και λιτοδίαιτα, προσαρμοσμένα σε ξηρά θερμά κλίματα με πτωχούς βοσκοτόπους και ημικτατικές συνθήκες εκτροφής.

Ύστερα από έρευνες, που χρηματοδοτήθηκαν εν μέρει από το ευρωπαϊκό ίδρυμα S.A.V.E. (Safeguard for Agricultural Varieties in Europe) και σε μεγάλο βαθμό ήταν αποτέλεσμα πρωτοβουλίας και συλλογής πληροφοριών από μέλη του οργανισμού ΑΜΑΛΘΕΙΑ, αποκαλύφθηκε ότι ένα ευρύ φάσμα πληθυσμών αιγών της χώρας, που σήμερα κατατάσσεται στην ευρύτερη φυλή της Εγχώριας Αίγας λόγω έλλειψης σχετικών στοιχείων, θα μπορούσαν να χαρακτηριστούν επίσημες ξεχωριστές φυλές ή φυλετικοί τύποι, αφού βέβαια επιβεβαιωθούν και μελετηθούν επιστημονικά. Οι περισσότεροι αυτοί φυλετικοί τύποι τείνουν να περιοριστούν αριθμητικά, είναι συνήθως γνωστοί μόνο σε στενά τοπικό επίπεδο και φέρουν συνήθως το όνομα της περιοχής.

Σε έναν τέτοιο τύπο ή υποτύπο αίγας ανήκουν και οι αίγες που απαντώνται στις νήσους Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου, οι οποίες είναι αποτέλεσμα τυχαίων διασταυρώσεων και εμπειρικής επιλογής από τους αιγοτρόφους της περιοχής, καθώς και της διαθεσιμότητας φυσικών βοσκοτόπων.

Η ντόπια κασίικα εμφανίζει παραλλακτικότητα ως προς το χρωματισμό και χαρακτηριστικά αβελτίωτου ζώου, όπως μικρό μέγεθος, μικρή πολυδυμία, μικρή γαλακτοπαραγωγή και ισχυρή ιδιοσυστασία. Η ετήσια γαλακτοπαραγωγή κυμαίνεται μεταξύ 50-100 κιλά γάλα για τα ζώα ορεινών περιοχών και 120-150 για τα ζώα πεδινών περιοχών. Στις ορεινές και ημιορεινές περιοχές η εκτροφή της ντόπιας κασίικας γίνεται αποκλειστικά με ελεύθερη βοσκή. Στις πεδινές περιοχές, όπου διατηρούνται οι βελτιωμένες ή ξενικές φυλές, επικρατεί η οικόσιτη ή ημιοικόσιτη εκτροφή. (Ανυφαντάκης, 1994) (εκ της παραπομπής 13).

Σύστημα εκτροφής

Στην Λήμνο και στον Άγιο Ευστράτιο η κυριότερη κτηνοτροφική δραστηριότητα είναι η εκτροφή μικρών μηρυκαστικών η οποία αποτελεί τη βάση της κτηνοτροφικής δραστηριότητας και ασκείται σε όλο το νησί. Βέβαια η μεγαλύτερη συγκέντρωση της κτηνοτροφικής δραστηριότητας στο δυτικό τμήμα της Νήσου Λήμνου συσχετίζεται άμεσα με την ύπαρξη βοσκοτόπων. Στο τμήμα αυτό του νησιού εντοπίζονται οι περισσότερες εκτάσεις βοσκοτόπων. Λόγω των κλιματολογικών συνθηκών, τα ζώα μπορούν να ζούν εκτός σταβλικών εγκαταστάσεων όλο το χρόνο στους βοσκοτόπους (Χατζηγεωργίου Ι., 2013) (εκ της παραπομπής 14).

Στην νήσο Λήμνο υπάρχει ένας πληθυσμός περίπου 11.000 παραγωγικών θηλυκών αιγών στις μικτές (αιγοπροβατοτροφικές) και στις αμιγώς αιγοτροφικές εκμεταλλεύσεις (στοιχεία Κτηνιατρικής βάσης - έτους 2018 (εκ της παραπομπής 15)).

Το σύστημα εκτροφής των προβάτων που δίδουν το «Κασιικάκι Λήμνου» ορίζεται ως ημικτατικής εκτροφής, ένα σύστημα που χαρακτηρίζεται από χαμηλές εισροές και στηρίζεται κυρίως στην βόσκηση) (εκ της παραπομπής 16). Σύμφωνα με αυτό το σύστημα εκτροφής, οι αίγες βόσκουν καθόλη τη διάρκεια του έτους στους βοσκοτόπους της περιοχής γύρω από τα ποιμνιοστάσια, όταν το επιτρέπουν οι καιρικές συνθήκες, αλλά δεν μετακινούνται σε τόπους θερινής διαβίωσης και εκτός των νήσων.

Τα ποιμνιοστάσια είναι στο μεγαλύτερό τους ποσοστό σταθερά σε κοινοτικές, δημόσιες ή ιδιωτικές εκτάσεις. Σε αυτά υπάρχει απρόσκοπτη επαφή μεταξύ των αιγών και των εριφίων, τα οποία θηλάζουν τη μητέρα τους κατά τη

διάρκεια της ημέρας, ενώ κατά τις νυκτερινές ώρες τα ερίφια διαβιούν μαζί με τη μητέρα τους για όσο καιρό παραμένουν στην εκμετάλλευση.

Διατροφή

Η διατροφή των αιγών στηρίζεται κατά κύριο λόγο στην ελεύθερη βόσκηση στα βοσκοτόπια της συγκεκριμένης γεωγραφικής περιοχής.

Συγκεκριμένα, οι αίγες, οι οποίες βόσκουν στις περιοχές των νήσων Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου, καταναλώνουν μια πλούσια ποικιλία αρωματικών εδώδιμων φυτών και βοτάνων. Για την εξεύρεση τροφής δε χρειάζεται να διανύσουν μεγάλες αποστάσεις, λόγω των μικρών χιλιομετρικών αποστάσεων που απαντώνται στις νήσους. Το γεγονός αυτό προκαλεί μία διαφορετική σωματική διαμόρφωση σε σχέση τόσο με ζώα που ζουν ενσταβλισμένα όσο και με αυτά που διαβιούν σε υψηλότερα υψόμετρα.

Το θετικό αποτέλεσμα της, σχεδόν μόνιμης, πρόσβασης των αιγών στους βοσκοτόπους αφορά στην ανάπτυξη των μυών και στην περιορισμένη κατανάλωση του εναποτιθέμενου λίπους λόγω της αντίστοιχα περιορισμένης κατανάλωσης ενέργειας για την μετακίνηση σε μεγάλες αποστάσεις για εξεύρεση τροφής.

Αναφορικά με τα συμπληρωματικά μείγματα, που χρησιμοποιούνται εποχιακά ως τροφή των αιγών, αυτά συμπεριλαμβάνουν, ως επί το πλείστον, προϊόντα που προέρχονται από δημητριακούς καρπούς, καρπούς ψυχανθών, άχυρο δημητριακών (κυρίως σκληρού σίτου), τριφύλλι, προϊόντα ελαιούχων σπερμάτων, που παράγονται κυρίως στην οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή, βιταμίνες και ιχνοστοιχεία.

Λόγω των κλιματολογικών συνθηκών, τα ζώα μπορούν να ζουν εκτός σταβλικών εγκαταστάσεων όλο το χρόνο στους βοσκότοπους. Συνεπώς, τα ερίφια μετά την περίοδο αποκλειστικής διατροφής τους με γάλα, έχουν πρόσβαση σε βοσκοτόπους έως την ημερομηνία σφαγής. Η περίοδος όπου τα ερίφια βόσκουν κυμαίνεται από 1-2 μήνες και αφορά κυρίως τους εαρινούς μήνες.

Κρέας από «Κατσικάκι Λήμνου»

Τα ερίφια σφάζονται στα νόμιμα με κωδικό Ε.Ε. σφαγεία της οριοθετημένης γεωγραφικής περιοχής Λήμνου - Αγίου Ευστρατίου. Η διαδικασία αναισθητοποίησης, σφαγής, αφαίμαξης, εκδοράς, εκσπλαχνισμού, κτηνιατρικής επιθεώρησης και συντήρησης υπό ψύξη των σφάγιων από «Κατσικάκι Λήμνου» γίνεται σύμφωνα με όσα προβλέπονται στην εθνική και ενωσιακή Νομοθεσία.

Το κρέας από «Κατσικάκι Λήμνου», πωλείται νωπό στις εξής μορφές:

- ολόκληρο,
- σε ημιμόρια, ή
- σε τεμάχια.

ΣΕΛΙΔΑ ΣΚΟΠΙΜΑ ΚΕΝΗ

ΜΕΡΟΣ 2ο

6) Δεσμός με τη γεωγραφική περιοχή

Ο δεσμός του προϊόντος με την οριοθετημένη ζώνη βασίζεται στα ιδιαίτερα ποιοτικά χαρακτηριστικά του κρέατος. Το κρέας «Κατσικάκι Λήμνου» είναι ένα αναγνωρισμένο προϊόν με ιδιαίτερα επιθυμητά οργανοληπτικά χαρακτηριστικά που αποδίδονται στην εκτροφή των εριφίων και των αιγών με παραδοσιακές μεθόδους, στην διατροφή τους που βασίζεται κατά κύριο λόγο στην πλούσια χλωρίδα των βοσκοτόπων εντός της οριοθετημένης γεωγραφικής περιοχής.

Ιδιαιτερότητα της γεωγραφικής περιοχής

Οι νήσοι Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου απαντώνται στο νησιωτικό σύμπλεγμα του Βορειοανατολικού Αιγαίου και μαζί συνιστούν την Περιφερειακή Ενότητα Λήμνου, η οποία ανήκει διοικητικά στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου.

Η Λήμνος διαθέτει, λόγω της γεωμορφολογίας της το μεγαλύτερο στην Περιφέρεια, αλλά και ενδεχομένως στα νησιά του Αιγαίου, ποσοστό πεδινών εκτάσεων. Το τοπίο είναι ιδιαίτερο και σπάνιο με τις απαλές γραμμές των λόφων και τις εκτεταμένες πεδιάδες με το μωσαϊκό των καλλιεργειών σιτηρών και αμπελιών.

Σε αντίθεση με άλλα μεγάλα νησιά του Αιγαίου, οι υψομετρικές διαφορές και τα μέγιστα υψόμετρα είναι μικρά (μέγιστο υψόμετρο 429 μ.). Το ήπιο αυτό ανάγλυφο οφείλεται κυρίως στην απουσία ασβεστολιθικών πετρωμάτων από το μεγαλύτερο μέρος του νησιού και στην κυριαρχία των ηφαιστειακών, σχιστολιθικών και ψαμμιτικών πετρωμάτων (εκ της παραπομπής 17).

Η επικρατέστερη κλάση κλίσης είναι τα ελαφρώς κεκλιμένα εδάφη (κλίση 2-6%) η οποία καλύπτει το 52,9% της περιοχής. Τα εδάφη αυτής της κλάσης είναι συνήθως βαθιά με εγκατεστημένες γεωργικές καλλιέργειες. Εδάφη με μεγάλες κλάσεις κλίσης που χαρακτηρίζονται απότομα (κλίση 25-35%) και πολύ απότομα (κλίση >35%) καλύπτουν έκταση 8,3% και 10,1%, αντίστοιχα. Τα εδάφη αυτά είναι συνήθως αβαθή και έχουν υποστεί στο παρελθόν έντονη υποβάθμιση από

την υδατική διάβρωση του εδάφους. Οι περιοχές αυτές χρησιμοποιούνται κυρίως ως βοσκότοποι (Παράρτημα Α, εικόνα 3) (εκ της παραπομπής 18).

Οι βιότοποι χαμηλής βλάστησης, με λιγοστά διάσπαρτα δένδρα, με αλμυρές και υφάλμυρες λίμνες στα ανατολικά, συνθέτουν ένα περιβάλλον με χαρακτηριστικά στέπας ή ημιερήμου στη μέση του Αιγαίου, που διατηρεί την φυσικότητά του χωρίς σημαντικές ανθρώπινες επεμβάσεις.

Η οικολογική αξία της Λήμνου βασίζεται στους ποικίλους φυσικούς σχηματισμούς βλάστησης, αλλά κυρίως στην συνύπαρξη σημαντικών φυσικών τύπων οικοτόπων με ημιφυσικές περιοχές που επηρεάζονται από ανθρώπινες δραστηριότητες του πρωτογενή τομέα, κυρίως δε από καλλιέργειες σιτηρών και βοσκή αιγοπροβάτων (εκ της παραπομπής 19).

Η Λήμνος διατηρεί υψηλή οικολογική αξία λόγω της ύπαρξης ποικιλίας διαφορετικών σχηματισμών βλάστησης και τύπων οικοτόπων, συμπεριλαμβανομένων υγροτόπων, αμμοθινών, υπολειμματικών δρυοδασών, εκτεταμένων φρυγανικών και ποωδών σχηματισμών και, κυρίως, λόγω των εκτεταμένων αγροοικοσυστημάτων της, τα οποία αποτελούν την πλειοψηφία των χρήσεων γης όπως αυτά αποτυπώνονται και στα στοιχεία του ευρωπαϊκού προγράμματος καταγραφής Corine Land Cover (CLC) για το 2012 (Παράρτημα Α, εικόνα 3) (εκ της παραπομπής 20).

Κύρια μοτίβα του τοπίου της είναι τα χωράφια σταριού, δημητριακών και αμπελιών, οι φρυγανότοποι και τα μεγάλα βοσκοτόπια, τα οποία απαρτίζουν και περισσότερο από το μισό της έκτασής της.

Η Λήμνος είναι το μοναδικό μεγάλο νησί του Αιγαίου, που χαρακτηρίζεται από ήπιο ανάγλυφο. Έτσι δεν υπάρχουν έντονες διαφοροποιήσεις στο μικροκλίμα του νησιού που να επιτρέπουν την εμφάνιση και ανάπτυξη πολλών διαφορετικών τύπων βλάστησης. Χαρακτηρίζεται από τη σχεδόν πλήρη απουσία δάσους και μεγάλων δέντρων, καθώς και τη χαμηλής έντασης εκμετάλλευση των γεωργικών και κτηνοτροφικών εκτάσεων.

Τα εδάφη της Λήμνου χαρακτηρίζονται κυρίως ως καλώς αποστραγγιζόμενα σε ποσοστό 73,6%. Ως καλώς αποστραγγιζόμενα χαρακτηρίζονται τα εδάφη τα οποία έχουν συνήθως μεγάλη υδραυλική αγωγιμότητα και το νερό διηθείται στα βαθύτερα στρώματά του. Το έδαφος παραμένει υγρό μόνο κατά την υγρή περίοδο του έτους (Παράρτημα Α, εικόνα 4) (εκ της παραπομπής 21).

Τα ατελώς αποστραγγιζόμενα εδάφη είναι η δεύτερη σημαντική κλάση που καλύπτει το 17,2% της περιοχής. Τα εδάφη αυτά χαρακτηρίζονται από μεγάλη υγρασία για μακρά περίοδο του έτους κοντά στην επιφάνεια, με αποτέλεσμα να επηρεάζονται δυσμενώς οι καλλιέργειες κατά την άνοιξη. Τα κακώς αποστραγγιζόμενα εδάφη καταλαμβάνουν το 9,2% της περιοχής και εντοπίζονται κυρίως στις χαμηλότερες πεδινές περιοχές της Λήμνου. Τα εδάφη αυτά έχουν υψηλή στάθμη υπόγειου υδροφόρου ορίζοντα κατά τη διάρκεια των υγρών μηνών του έτους ή κατακλύζονται με νερό. (ενδεικτικός χάρτης στο Παράρτημα Α, εικόνα 4)(εκ της παραπομπής 22).

Παρόμοια εικόνα απαντάται και στη νήσο του Αγίου Ευστρατίου (ή Αη Στράτης), η οποία έχει σχήμα άνισου τριγώνου, έκταση 49,6 km² και μήκος ακτογραμμής 37 km. Η γεωλογική σύσταση της νήσου είναι ηφαιστειογενής. Το έδαφός της είναι λοφώδες και δεξιά και αριστερά της κορυφογραμμής που διασχίζει από βορρά προς νότο το νησί σχηματίζονται λόφοι που προχωρούν προς τη θάλασσα με γκρεμούς πιο απότομους κατά την ανατολική πλευρά του νησιού.

Το έδαφός του είναι ηφαιστιογενές και η μεγαλύτερη πεδιάδα του βρίσκεται στο βορειοανατολικό μέρος, στη θέση Αλωνίτσι, όπου παλαιότερα ήταν εκτεταμένος αμπελώνας. Μια μικρότερη κοιλάδα βρίσκεται στις παρυφές του σημερινού οικισμού. Η υψηλότερη κορυφή είναι το «Σημάδι», με υψόμετρο 303 μέτρων. Το νησί έχει λίγη βλάστηση ιδιαίτερα στα βορειοανατολικά όπου υπάρχουν διάσπαρτες μικρές δασώδεις εκτάσεις που αποτελούνται κυρίως από βελανιδιές.

Ο Άγιος Ευστράτιος θεωρείται πως είναι ένα από τα πιο απομονωμένα νησιά του Αρχιπελάγους. Το εγγύτερο σημείο απόστασης του με την υπόλοιπη χώρα βρίσκεται στην περιοχή της βόρειας Λήμνου (18 ναυτικά μίλια) με την οποία και συνδέεται ακτοπλοϊκά. Το γεγονός αυτό συνέστησε και την αιτία της δημιουργίας άρρηκτων δεσμών μεταξύ των δύο νήσων με την πάροδο των χρόνων, τόσο κοινωνικών και πολιτιστικών όσο και οικονομικών και εμπορικών.

Το ήπιο ανάγλυφο επιτρέπει την μεγάλη διαθεσιμότητα προσβάσιμων βοσκοτόπων και την ευχερή μετακίνηση των ποιμνίων σε αυτούς. Αυτός είναι ένας από τους λόγους που τα ποίμνια έχουν πρόσβαση σε βοσκοτόπους σε όλη την διάρκεια του έτους.

Σωρεία προϊόντων εμπορεύονται και διακινούνται όλα αυτά τα χρόνια μεταξύ των δύο νήσων, μεταξύ των οποίων και τρόφιμα. Στα πλαίσια αυτής της απρόσκοπτης επικοινωνίας εντάσσεται και η μετακίνηση ζωικού κεφαλαίου ανάμεσα στις δύο νήσους, όπως είναι και τοι αίγες, γεγονός που συντέλεσε στην ομοιογενή εξέλιξή τους ανάμεσα στις δύο νήσους.

Κλίμα

Το κλίμα της Λήμνου είναι εύκρατο αιγαιοπελαγίτικο με κύρια χαρακτηριστικά τις μέτριες θερμοκρασίες, τη χαμηλή υγρασία, τη μεγάλη ηλιοφάνεια (από τις μεγαλύτερες στην Ελλάδα) και τους συχνούς και ισχυρούς ανέμους. Τα γενικά κλιματολογικά χαρακτηριστικά του Αγίου Ευστρατίου είναι παρόμοια με αυτά της Λήμνου (εκ της παραπομπής 23).

Το κλίμα της Λήμνου μπορεί να κατηγοριοποιηθεί ως ασθενώς θερμομεσογειακό και χαρακτηρίζεται από όχι πολύ θερμά αλλά ξηρά καλοκαίρια και ήπιους χειμώνες με βροχοπτώσεις και χιονοπτώσεις που παρουσιάζουν μεγάλη διακύμανση από χρόνο σε χρόνο (εκ της παραπομπής 24).

Το κλίμα της περιοχής χαρακτηρίζεται ως εύκρατο με ήπιους χειμώνες και δροσερά καλοκαίρια. Σύμφωνα με το κλιματικό διάγραμμα EMBERGER η Λήμνος εντάσσεται στον ύφυγρο βιοκλιματικό όροφο με χειμώνα θερμό. Οι επικρατούντες άνεμοι είναι βορειοανατολικοί με σταθερή διεύθυνση και ταχύτητα στη διάρκεια του χρόνου. Η μέση θερμοκρασία του αέρα είναι 15,8°C (εκ της παραπομπής 25).

Οι ήπιοι χειμώνες επιτρέπουν την πρόσβαση των ζώων στους βοσκοτόπους σε όλη την διάρκεια του έτους. Δεν καταγράφονται περίοδοι με συνεχόμενες χιονοπτώσεις που θα απέκλειαν την πρόσβαση των αιγών και των εριφίων στους βοσκοτόπους.

Η μέση ετήσια βροχόπτωση είναι 466,7 χιλιοστά με βροχερότερο μήνα το Νοέμβριο και ξηρότερο τον Αύγουστο. Η ξηρή περίοδος διαρκεί από το Μάρτιο έως τον Οκτώβριο. Ετησίως οι ημέρες χαλαζόπτωσης είναι 1,8 και οι ημέρες χιονόπτωσης είναι 10,2(εκ της παραπομπής 26).

Η μέση σχετική υγρασία κυμαίνεται από 78,6% (κατά το Δεκέμβριο) έως 58,1% (κατά τον Ιούλιο). Το φαινόμενο της δροσιάς παρατηρείται όλο το χρόνο (52,6 ημέρες). Ομίχλη εμφανίζεται σχεδόν όλο το χρόνο με μεγαλύτερη συχνότητα τους μήνες Σεπτέμβριο έως Απρίλιο (εκ της παραπομπής 26).

Οι άνεμοι που επικρατούν είναι οι ΒΑ με ταχύτητα άνω των 6 μποφόρ. Άνεμοι άνω των 8 μποφόρ επικρατούν κατά μέσο όρο 11,2 ημέρες το χρόνο (εκ της παραπομπής 26).

Ωστόσο το κλίμα της περιοχής χαρακτηρίζεται ως πιο ξηρό, κάτι στο οποίο συμβάλουν οι, κατά καιρούς, ισχυροί άνεμοι, κυρίως βόρειας και βορειανατολικής κατεύθυνσης, και οι σπάνιες βροχοπτώσεις. Ακολουθούν επιμέρους κλιματολογικά στοιχεία της περιοχής από επεξεργασία στοιχείων της Εθνικής Μετεωρολογικής Υπηρεσίας (εκ της παραπομπής 27):

- Μέση ετήσια θερμοκρασία : 15,9 °C
- Απόλυτη μέγιστη θερμοκρασία : 39,4 °C
- Απόλυτη ελάχιστη θερμοκρασία : -6 °C
- Μέση ετήσια σχετική υγρασία : 70,3%
- Μέση ετήσια ένταση ανέμων : 9,4 Kt
- Μέσο ετήσιο ύψος βροχόπτωσης : 40,6 mm
- Ημέρες βροχόπτωσης : 83,4

Αναλυτικότερα σχετικά διαγράμματα παρατίθενται στο Παράρτημα Η (διαγράμματα 1, 2 και 3).

Φυσική χλωρίδα

Η φυσική χλωρίδα της Ελλάδας αποτελείται περίπου από 6.000 είδη εκ των οποίων το 15-20% είναι ενδημικό. Λαμβάνοντας υπόψη την έκταση της χώρας, ο αριθμός αυτός είναι εξαιρετικά μεγάλος. Ο ενδημισμός της χλωρίδας στη χώρα ευνοήθηκε κυρίως σε απομονωμένους βιοτόπους, όπως είναι και η περιοχή του Αιγαίου.

Ειδικότερα, στην επισταμένη έρευνα για την φυσική χλωρίδα της Λήμνου, βρέθηκε ότι αυτή απαρτίζεται από 681 φυτικά είδη, κυρίως θερόφυτα (55%) (εκ της παραπομπής 28). Ο κατάλογος αυτός συμπληρωμένος με στοιχεία από τη βάση δεδομένων Flora Hellenica Database (εκ της παραπομπής 29), στην οποία απαντώνται εγγραφές από πολλές βοτανικές συλλογές, και με στοιχεία από άλλες βιβλιογραφικές αναφορές διαμορφώνει τον αριθμό των φυτικών ειδών της Λήμνου σε 756, τα οποία ανήκουν σε 90 διαφορετικές οικογένειες φυτών και 370 γένη. Οι οικογένειες που απαντώνται συχνότερα είναι οι Fabaceae (97

spp.), Asteraceae (79 spp.), Poaceae (69 spp.), Brassicaceae (38 spp.), Caryophyllaceae (37 spp.), Apiaceae (28 spp.) και Lamiaceae (28 spp.), ενώ τα συχνότερα απαντούμενα γένη τα *Trifolium* (Fabaceae, 22 spp.), *Medicago* (Fabaceae, 16 spp.), *Ophrys* (Orchidaceae, 12 spp.), *Juncus* (Juncaceae, 10 spp.), *Vicia* (Fabaceae, 10 spp.), *Bromus* (Poaceae, 9 spp.), *Euphorbia* (Euphorbiaceae, 9 spp.). Αξίζει δε να σημειωθεί ότι 30 οικογένειες και 229 γένη εκπροσωπούνται από ένα και μόνο είδος στη φυσική χλωρίδα της νήσου (εκ της παραπομπής 30), ενώ σε αυτή απαντώνται οκτώ ελληνικά ενδημικά είδη (*Silene grisebachii*, *Crocus cartwrightianus*, *Anthemis wernerii* subsp. *wernerii*, *Consolida arenaria*, *Limonium ocymifolium*, *Malcolmia macrocalyx*, *Scorzonera crocifolia*, *Allium sphaerocephalon* subsp. *Aegaeum*), ένα ενδημικό του Βορειοανατολικού Αιγαίου το *Carduus taygeteus* subsp. *insularis* (Λήμνος και Σαμοθράκη) και ένα λιμναίο ενδημικό το *Erysimum rechingeri* *Javorka* (εκ της παραπομπής 31). Επιπλέον, στη νήσο του Αγίου Ευστρατίου, παρά το μικρό της μέγεθος, απαντώνται 438 διαφορετικά είδη φυτών (εκ της παραπομπής 30).

Η Λήμνος είναι τυπικό παράδειγμα περιοχής με φτωχή βλάστηση και εξαιρετικά αξιόλογη χλωρίδα και ένα από τα κύρια γνωρίσματά της τον ενδημισμό. Μεγάλος αριθμός φυτών που εμφανίζονται εδώ χαρακτηρίζονται ως σπάνια ή απειλούνται σε κάποιο βαθμό με εξαφάνιση. Ο συνδυασμός των αλοφυτικών και των αμμοθινικών οικοτόπων σε τέτοια ποικιλία και άριστη αντιπροσωπευτικότητα είναι μοναδικός για νησιωτική περιοχή. Η σποραδική παρουσία δέντρων όπως αλμυρίκια, λυγαριές, συκιές, ροδιές, αμυγδαλιές, βελανιδιές, αλλά και φυτών όπως οι πικροδάφνες, το θυμάρι και τα δεκάδες είδη αγριολούλουδων δημιουργούν ένα μοναδικό τοπίο, που εκτός από την αισθητική του αξία παρουσιάζει μεγάλο επιστημονικό ενδιαφέρον. Αξιοσημείωτη είναι επίσης η παρουσία του κρίνου της θάλασσας (*Pancratium maritimum*), στις αμμώδεις παραλίες του νησιού (εκ της παραπομπής 32).

Το νησί του Αγίου Ευστρατίου παλαιότερα καλλιεργούνταν εντατικά. Η μείωση του πληθυσμού είχε ως επακόλουθο την εγκατάλειψη των περισσότερων καλλιεργειών και μείωση της βόσκησης. Ως αποτέλεσμα, φυτά διαφόρων προελεύσεων έχουν εισβάλει στις άλλοτε καλλιεργούμενες εκτάσεις και βοσκότοπους, και έχουν ξεκινήσει διεργασίες δευτερογενούς διαδοχής, χωρίς ωστόσο να έχουν ακόμα σχηματίσει κάποιο συγκεκριμένο τύπο βιοτόπου. Χαρακτηριστικός τύπος βλάστησης είναι οι δασικές εκτάσεις ήμερης φυλλοβόλου βελανιδιάς *Quercus macrolepis*, η οποία παλαιότερα

καλλιεργούταν, όμως σήμερα έχει απομείνει μόνο στις απότομες πλαγιές του νησιού. Στις βραχώδεις ακτές του νησιού συναντώνται, επίσης, πολλά σπάνια είδη (εκ της παραπομπής 32).

Γενικά, στις νήσους Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου, απαντώνται και είναι ευρέως διαδεδομένα τα φρύγανα οι πόωες και οι θάμνοι, όπως και σε όλα τα νησιά του Αιγαίου. Μάλιστα το 25% των βοσκοτόπων της περιοχής είναι φρυγανότοποι (εκ των παραπομπών 33 και 34). Χαρακτηριστικά είδη φρύγανων, θάμνων και ποών είναι τα ακόλουθα: *Quercus coccifera* (πουρνάρι ή πρίνος), *Sarcopoterium spinosum* (αστοιβίδα), *Coridothymus capitatus* (θυμάρι), *Origanum vulgare* (ρίγανη), *Genista acanthoclada* (αχινοπόδι), *Salvia verbenaca* (γοργογιάννη), *Salvia virgata* (φασκομηλιά), *Anthyllis hermanniae* (αλογοθύμαρο, σμυρνιά), *Euphorbia acanthothamnus* (ευφορβία η ακανθόθαμνος, γαλαστοιβή), *Hypericum olympicum*, *H. perforatum* και *H. triquetrifolium* (υπερικό, βαλσαμόχορτο, σπαθόχορτο), *Cistus creticus* (κίστος, λαδανιά), *Cistus parviflorus* και *Cistus salviifolius* (ασπροκουνουκλιά, αγριοφασκομηλιά, άγρια αλιφασκιά), *Satureja nervosa* (υσωπός) (εκ της παραπομπής 35). Ακόμη, στην περιοχή απαντώνται τα φυτά *Euphorbia characias* (γαλατσίδα), *Dittrichia viscosa* (ακόνιζα), και *Ballota acetabulosa* (φυτιλάκι ή λυχναράκι) (εκ της παραπομπής 36).

Στη «μακία» ξυλώδη βλάστηση των δύο νήσων απαντώνται, επίσης, τα είδη: *Cercis siliquastrum* (κουτσουπιά), *Calicotome villosa* (ασπάλαθος), *Spartium junceum* (σπάρτο), *Pistacia lentiscus* (σχοίνος), *Phillyrea latifolia* (φυλλίκη), *Olea europaea* subsp. *oleaster* (αγριελιά, αργουλίδα), *Rosmarinus officinalis* (δενδρολίβανο), *Asparagus acutifolius* (άγριο σπαράγγι), *Ruscus aculeatus* (λαγομηλιά) κτλ. (εκ των παραπομπών 35 και 37).

Στην υπό μελέτη γεωγραφική περιοχή απαντώνται, επιπλέον, θίνες με βλάστηση σκληρόφυλλων θάμνων (*Cisto-Lavenduletales*, *Cisto-Lavanduletea*, *Ononido-Rosmarinetales*, *Quercetea ilicis*), οι οποίες σε ορισμένες περιπτώσεις αποτελούν μεταβατικό στάδιο προς τις κοινότητες φρυγάνων (εκ της παραπομπής 38).

Ο Άγιος Ευστράτιος χαρακτηρίζεται από την ύπαρξη ενός εκτεταμένου και σύνθετου οικοσυστήματος θαλάσσιων και παράκτιων υγροτόπων, χερσαίων ορεινών οικοσυστημάτων με έντονο βοτανικό ενδιαφέρον και περιοχών με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά. Γι' αυτό το νησί και μία θαλάσσια ζώνη περιμετρικά

του νησιού, έχουν ενταχτεί στο δίκτυο NATURA 2000. Φυτά που απαντώνται στην περιοχή είναι η Ανθέμιδα (*Anthemis cretica*), το Λύθρο του Βορυσθένη (*Lythrum borysthenicum*), ο Κρίνος της θάλασσας (*Pancreatium maritimum*) κ.α. (εκ της παραπομπής 39).

Οι αίγες των δύο νήσων τρέφονται ουσιαστικά από την προαναφερθείσα πλούσια, σε ποικιλία και αρωματικά φυτά, θαμνώδη και ποώδη βλάστηση. Επίσης, στις αίγες τα πιο αρεστά νομευτικά είδη, που απαντώνται συχνά στη χλωρίδα των δύο νήσων, ανήκουν στα παρακάτω αυτοφυή αγρωστώδη και ψυχανθή (εκ της παραπομπής 40):

Ψυχανθή (Fadiaceae): *Pisum* spp., *Vicia* spp., *Lathyrus* spp., *Medicago* spp., *Trifolium* spp., *Ornithopus* spp., *Lotus* spp., *Onobrychis* spp., *Astragalus* spp., *Ononis* spp., *Antrlyllis* spp. κτλ.

Αγρωστώδη (Poaceae): *Poa* spp., *Festuca* spp., *Phleum* spp., *Dactylis* spp., *Cynodon* spp., *Sorghum* spp., *Bromus* spp., *Agrostis* spp., *Hordeum* spp., *Avena* spp., *Aegilops* spp., *Koeleria* spp. κτλ. (εκ της παραπομπής 41).

Γεωργία – Χρήσεις γης

Η συνολική έκταση της Λήμνου είναι 511.900 στρέμματα. Από αυτά, το **35,74% είναι βοσκότοποι** και το 42,67%, ήτοι 215.900 στρέμματα, είναι γεωργική γη (καλλιεργούμενες εκτάσεις και αγραναπαύσεις). Το ποσοστό της γεωργικής γης ως προς τη συνολική έκταση είναι ανάλογη με αυτή σε επίπεδο Νομού (41,57%), ενώ αντίθετα οι εκτάσεις των βοσκοτόπων εμφανίζονται να καταλαμβάνουν μεγαλύτερες εκτάσεις ποσοστιαία σε σχέση με αυτές του νομού (24,4%). Στο νησί του Αγίου Ευστρατίου οι εκτάσεις βοσκοτόπων καλύπτουν **24.000** στρέμματα (εκ της παραπομπής 42).

Στη Λήμνο, περισσότερο από οποιοδήποτε άλλο ελληνικό νησί, οι παραδοσιακές αγροτικές πρακτικές περιλαμβάνουν μια στενή συσχέτιση μεταξύ της κτηνοτροφίας και της γεωργίας. Αυτός ο δεσμός είναι οικονομικός αλλά και οικολογικός. Τα αιγοπρόβατα παρέχουν μια φυσική πηγή κοπριάς. Τα θρεπτικά συστατικά μεταφέρονται και συγκεντρώνονται από το ζωικό κεφάλαιο, τόσο στους αγρούς όσο και στα φυσικά λιβάδια. Από την άλλη πλευρά, οι καλλιέργειες προσφέρουν τροφή στα ζώα. Επιπρόσθετα, τα ζώα βοηθούν και τα φυσικά λιβάδια και γενικά τους φυσικούς βοσκότοπους οι οποίοι όταν βόσκονται αειφορικά παρουσιάζουν αρκετά μεγαλύτερη ποικιλία

ειδών, γεγονός που οφείλεται στην αραίωση της βλάστησης και άρα στη μεγαλύτερη ποσότητα φωτός που εισχωρεί, αλλά και στον εμπλουτισμό του εδάφους από τη φυσική κοπριά καθώς και την μεταφορά σπόρων από τα ζώα σε όλη τη βοσκομένη περιοχή (εκ της παραπομπής 43).

Εκτάσεις καλυπτόμενες από νερό υφίστανται σε μικρό ποσοστό στην περιοχή του Μούδρου (Χορταρολίμνη) και στην περιοχή της Ν. Κούταλης (τεχνητή λίμνη Αγ. Δημητρίου). Δασικές εκτάσεις υφίστανται σε μικρότερο ποσοστό καθώς και η αστική δόμηση καταλαμβάνει το 4,2% της συνολικής έκτασης (εκ της παραπομπής 44).

Σημαντικό ποσοστό των βοσκοτόπων είναι ιδιωτικοί (ποσοστό 82,7%) σε σχέση με τους κοινοτικούς, γεγονός που επιτρέπει την σταθερή πρόσβαση σε διαθέσιμους βοσκοτόπους σε όλη την διάρκεια του έτους (εκ της παραπομπής 44).

Οι φρυγανότοποι καταλαμβάνουν περίπου το 25% των βοσκοτόπων του νησιού, όπου λόγω αυξημένης ξηρασίας η βλάστηση είναι χαμηλή, ανοικτή και διασκορπισμένη με κυριαρχία της αστοιβής και του θυμαριού με μεγάλο αριθμό αρωματικών φυτών. Οι όποιες παρεμβάσεις βελτίωσης έχουν γίνει αφορούσαν κυρίως στην κατασκευή ποτιστρών.

Η διατροφή των ζώων καλύπτεται σε σημαντικό βαθμό από την ελεύθερη βόσκηση και η κτηνοτροφία αποτελεί σημαντική δραστηριότητα για την οικονομία της περιοχής (εκ της παραπομπής 44).

Οι κύριες χρήσεις της αγροτικής γης της περιοχής είναι κυρίως οι αροτραίες καλλιέργειες και ειδικότερα η καλλιέργεια χορτοδοτικών φυτών και η καλλιέργεια δημητριακών με κυριότερη αυτή του κριθαριού. Στην περιοχή κυριαρχούν οι εκμεταλλεύσεις με τις ετήσιες καλλιέργειες (σιτηρά, χορτοδοτικά φυτά κλπ.) που ευνοούνται από τα κλιματολογικά και εδαφολογικά στοιχεία της περιοχής (εκ της παραπομπής 45).

Η Λήμνος με τις εκτεταμένες εύφορες πεδιάδες της και τη γεωγραφική της θέση αποτέλεσε σημαντικό κομμάτι της επονομαζόμενης «διαδρομής σιτηρών» σε ολόκληρο το Αιγαίο. Το αγροτικό τοπίο της Λήμνου, έχει πολλαπλές φυσικές και πολιτιστικές αξίες, ενώ συντηρεί σχεδόν απaráλλακτη βιοποικιλότητα για αιώνες (εκ της παραπομπής 46)

Το σύνολο σχεδόν των εκμεταλλεύσεων είναι μικτές (γεωργικές και κτηνοτροφικές) με τη γεωργική δραστηριότητα να κυριαρχεί στην πλειονότητα. Με βάση την απογραφή του 2001 στην περιοχή υπήρχαν λιγότερες από 5 εκμεταλλεύσεις αμιγώς κτηνοτροφικές. Το στοιχείο αυτό υποδηλώνει το **μεγάλο βαθμό συμπληρωματικότητας του πρωτογενούς τομέα της περιοχής** που οφείλεται στο μικρό κλήρο που συνεπάγεται μικρό όγκο παραγωγής και κατ' επέκταση μικρό οικογενειακό εισόδημα καθώς και στην παραγωγή ζωοτροφών για την κάλυψη των διατροφικών αναγκών του ζωικού κεφαλαίου (εκ της παραπομπής 47).

Οι εδαφο-κλιματικές συνθήκες του νησιού είναι ιδανικές για την καλλιέργεια σιτηρών. Το ξηρικά πεδινά και ημιορεινά αρόσιμα εδάφη προσφέρονται για φθινοπωρινές καλλιέργειες σίτου και κριθαριού-βρώμης. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Διεύθυνσης Γεωργίας του Ν. Λέσβου στο νησί δηλώθηκαν και επιδοτήθηκαν, 134.100 στρέμματα σιτηρών, από τα οποία 43.203 (32%) ήταν σκληρό σιτάρι και **90.893 στρέμματα (68%) ήταν κριθάρι και βρώμη (σε αναλογία περίπου 90% κριθάρι και 10% βρώμη)**. Οι καλλιεργητές σιτηρών αυξήθηκαν από 1.712 σε 1.783, ενώ η καλλιεργούμενη έκταση σε σιτηρά από 138.930 στρ. αυξήθηκε σε 151.758 στρ. (εκ της παραπομπής 48).

Η κυριαρχία του κριθαριού στην καλλιέργεια των σιτηρών οφείλεται στους εξής λόγους: τη μεγάλη ζήτηση που έχει από τους κτηνοτρόφους της περιοχής, τις τιμές που επιτυγχάνει οι οποίες λόγω της ζήτησης είναι υψηλότερες από αυτές του σιταριού παρ' ότι η επιδότηση στο σιτάρι είναι υψηλότερη και στο γεγονός ότι το κριθάρι είναι ανθεκτικότερο και αναπτύσσεται καλύτερα ακόμη και στα λιγότερο γόνιμα εδάφη. Διαπιστώνεται ότι η **καλλιέργεια των σιτηρών στην περιοχή οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στην ύπαρξη κτηνοτροφίας και την ανάγκη κάλυψης των αναγκών σε ζωοτροφές** (εκ της παραπομπής 49).

Στη Λήμνο υπάρχει σημαντική δραστηριότητα στον χώρο των ζωοτροφών που βασίζεται κύρια στα χορτοδοτικά φυτά (μηδική, συγκαλλιέργεια κριθαριού ή βρώμης με βίκο). **Οι ανάγκες της τοπικής κτηνοτροφίας καλύπτονται με επάρκεια, ενώ το σημαντικό πλεόνασμα διατίθεται κυρίως στην Λέσβο** (εκ της παραπομπής 50).

Οι εκτάσεις που αρδεύονται στο νησί χρησιμοποιούνται είτε για την καλλιέργεια κηπευτικών για ιδία κατανάλωση, είτε για την καλλιέργεια μηδικής για την παραγωγή σανού (εκ της παραπομπής 50).

Όσον αφορά στον παραγωγικό προσανατολισμό, το μεγαλύτερο μέρος των εκτάσεων καταλαμβάνεται από μικτές εκμεταλλεύσεις (γεωργοκτηνοτροφικές) και κατά δεύτερο λόγο από αμιγώς κτηνοτροφικές και αμιγώς γεωργικές εκμεταλλεύσεις.

Τα χορτοδοτικά φυτά καλλιεργούνται για την συμπλήρωση των αναγκών των ζώων σε χονδροειδείς ζωοτροφές. Η κάλυψη των διατροφικών αναγκών σε χονδροειδείς τροφές σε μεγάλο ποσοστό γίνεται από την ελεύθερη βόσκηση. Τα κυριότερα είδη είναι τα κοφτολίβαδα (σανά) και η μηδική. Τα κοφτολίβαδα αποτελούν την κυριότερη πηγή παραγωγής σανού στην περιοχή (εκ της παραπομπής 51).

Οι γεωργικές εκμεταλλεύσεις σε πολύ μεγάλο ποσοστό είναι μεικτές εκμεταλλεύσεις, δηλαδή περιλαμβάνουν και φυτικό και ζωικό κεφάλαιο. Ο μέσος όρος τους είναι διακόσια περίπου αιγοπρόβατα με κάποια λίγα βοοειδή και καλλιεργήσιμες εκτάσεις περίπου διακοσίων πενήντα-τριακοσίων στρεμμάτων και με εκτάσεις βοσκοτόπων.

Οι καλλιεργήσιμες εκτάσεις σπέρνονται με σιτηρά, κατά κύριο λόγο με κριθάρι το οποίο χρησιμοποιείται για την κάλυψη σε πρώτο βαθμό των αναγκών σε ζωοτροφές και ότι περισσεύει εξάγεται στην υπόλοιπη Ελλάδα.

Τα 97.000 στρέμματα κριθαριού σπέρνονται με μία ντόπια ποικιλία που την ονομάζουμε «**κριθάρι της Παναγιάς**» (Παναγιά είναι ένα Δημοτικό Διαμέρισμα της ανατολικής Λήμνου). Αυτή είναι εξάστιχη, ψηλής ανάπτυξης, ανθεκτική στην ξηρασία, δεν πλαγιάζει εύκολα, καλής απόδοσης σε σχετικά φτωχά εδάφη (λόφοι του νησιού ιδανικοί για καλλιέργεια του), μεγάλη ανθεκτικότητα σε ασθένειες. **Αυτή η ποικιλία χάνεται στα βάθη των αιώνων και θεωρείται ότι προέρχεται από τις αρχαίες ποικιλίες που καλλιεργούνταν στο νησί.** Παρουσιάζει πολύ καλή προσαρμοστικότητα σε ξηροθερμικές συνθήκες του Αιγαίου. Είναι κατάλληλη για ζωοτροφή και εξυπηρετεί ανάγκες της κτηνοτροφίας του νησιού.

Ζωικό κεφάλαιο

Η εκτροφή μικρών μηρυκαστικών αποτελεί παραδοσιακά έναν από τους δυναμικότερους κλάδους στην Ελλάδα.

Πράγματι η αιγοτροφία αποτέλεσε μαζί με τη γεωργία και την αλιεία βασική ασχολία και των κατοίκων της γεωγραφικής περιοχής Λήμνου-Αγίου Ευστρατίου από αρχαιοτάτων χρόνων. Από τη στατιστική επεξεργασία προσφάτων στοιχείων του οργανισμού ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ προκύπτει ότι στην περιοχή εκτρέφονται περίπου 100.000 αιγοπρόβατα (93.746 στη Λήμνο και 6.616 στον Άγιο Ευστράτιο) κατανεμημένα σε 863 αιγοπροβατοτροφικές εκμεταλλεύσεις (839 και 24 αντίστοιχα) (ΕΛ.Ο.ΓΑ.Κ., 2014).

Όσον αφορά, πιο συγκεκριμένα, την εκτροφή αιγών στις δύο νήσους, αυτή ταξινομείται κατά ηλικία και φύλο ως εξής:

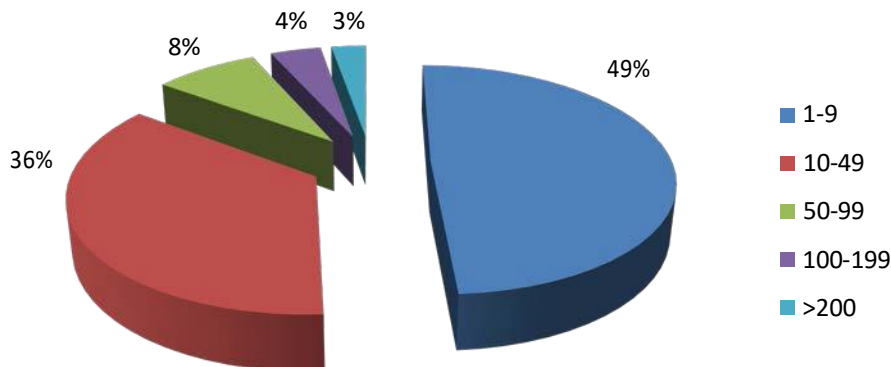
Πίνακας 2: Πληθυσμός αιγών στις νήσους Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου

Περιοχή	Θηλυκά > 1 έτους	Λοιπά < 1 έτους	Τράγοι	Σύνολο αιγών
Λήμνος	11101	1051	532	12693
Άγιος Ευστράτιος	662	24	64	750
Σύνολο	11763	1075	596	13443

Πηγή: [ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ, 2014)

Σε ότι αφορά στο μέγεθος των αιγοτροφικών εκμεταλλεύσεων, αυτές είναι συνήθως πολύ μικρές και κατακερματισμένες. Στα δύο νησιά, σε σύνολο 475 εκμεταλλεύσεων, υπάρχουν μόνο 13 εκτροφές με περισσότερα από 200 γίδια, ενώ περίπου στις μισές εκμεταλλεύσεις εκτρέφονται μόλις 1-9 γίδια, όπως απεικονίζεται σχηματικά παρακάτω, ύστερα από στατιστική επεξεργασία στοιχείων των οργανισμών ΕΛ.Ο.ΓΑ.Κ. και Ο.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε. (ΕΛΓΟ ΔΗΜΗΤΡΑ):

Κατανομή εκμεταλλεύσεων με βάση την τάξη μεγέθους του αριθμού αιγών που εκτρέφονται σε αυτές

Πηγή: (ΕΛ.Ο.ΓΑ.Κ., 2014)

Στην Λήμνο, η μεγαλύτερη συγκέντρωση της αιγοτροφικής δραστηριότητας στο δυτικό τμήμα της Νήσου Λήμνου συσχετίζεται άμεσα με την ύπαρξη βοσκοτόπων. Στο τμήμα αυτό του νησιού εντοπίζονται οι περισσότερες εκτάσεις βοσκοτόπων.

Οι εκτροφές αυτές αφορούν ντόπιους πληθυσμούς αιγών που έχουν προέλθει από τυχαίες διασταυρώσεις της, αυτόχθονης στον ελλαδικό χώρο, φυλής της Εγχώριας Αίγας (*Capra prisca*). Πρόκειται για αίγες μικρόσωμες, προσαρμοσμένες στο μικροκλίμα και περιβάλλον των νήσων Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου. Ο παραδοσιακός τρόπος εκτροφής τους αποτελεί, μάλιστα, μέσο διατήρησης του οικοσυστήματος και της βιοποικιλότητας της περιοχής και, συγχρόνως, αναπόσπαστο στοιχείο της πολιτιστικής κληρονομιάς του τόπου.

Τέλος, σημειώνεται ότι βασικό συγκριτικό πλεονέκτημα για την κτηνοτροφία των δύο νησιών αποτελεί η απουσία βρουκέλλωσης (μελιταίος πυρετός) από το ντόπιο ζωικό κεφάλαιο.

Το κυρίαρχο μοντέλο εκτροφής είναι το ημiekτατικό, ενώ οι οργανωμένες εκτροφές είναι πολύ περιορισμένες (εκ της παραπομπής 52).

Οι Μάνδρες

Ξεχωριστή και πολύ σημαντική κατηγορία της λαϊκής αρχιτεκτονικής της Λήμνου, αποτελούν οι «μάνδρες» δηλαδή τα αγροτοκτηνοτροφικά οικήματα της υπαίθρου που βρίσκονται διάσπαρτες, σχεδόν σε κάθε λόφο σε ολόκληρο

το νησί. Η Μάνδρα, είναι συνήθως κτισμένη σε ύψωμα που δημιουργεί επίπεδο χώρο, δίπλα σε πατημένο από πέτρες στρογγυλό αλώνι και σπανιότερα πηγάδι, περιφραγμένη με μανδρότοιχο «ξεροτρόχαλο».

Σε πολλά σημεία της Λήμνου απαντούν και οι περίφημες μάντρες της, πραγματικά μνημεία της ντόπιας αρχιτεκτονικής, που βασίζονται σε τοιχοποιία εξαιρετικής τέχνης με μηδαμινή ή ελάχιστη χρήση κονιάματος, και συνιστούν ζωντανή μαρτυρία της πολύχρονης κτηνοτροφικής δραστηριότητας στην περιοχή (Παράρτημα ΣΤ, εικόνες 15 έως 22).

Απλές στην κατασκευή, φτιαγμένες από υλικά όπως πέτρα, ξύλο και καλάμια, αλλά με θαυμαστή λειτουργικότητα, εξυπηρετούσαν πραγματικά τον ιδιοκτήτη για κάθε δουλειά που ήθελε και μερικές συνεχίζουν να εξυπηρετούν τις ίδιες ανάγκες όπως παλιά.

Στην παράδοση της Λήμνου και στα λαϊκά τραγούδια, η μάντρα παραμένει το «βασίλειο» του κεχαγιά (εκ των παραπομπών 53 και 54).

Εντυπωσιάζει, με την ασυνήθιστη για κτηνοτροφική εγκατάσταση ποιότητα της λιθοδομής και είναι εξοπλισμένη με τα στοιχειώδη για την διαβίωση των κτηνοτρόφων και των οικογενειών τους, στο μονόχωρο συνήθως σπίτι με τζάκι, που είναι τοποθετημένο σε γωνία με το χαγιάτι για την στέγαση των προβάτων. Σε ορισμένα σημεία του νησιού, οι μάνδρες είναι συγκεντρωμένες σε μικρούς αριθμούς, αποτελώντας έτσι μικρούς συνοικισμούς που σήμερα είναι οι περισσότεροι εγκαταλελειμμένοι αλλά, δείχνουν με μοναδικό τρόπο, την απλότητα και την πανάρχαια δομή της αγροτικής οικονομίας και ζωής του νησιού (εκ της παραπομπής 55).

Οι Κεχαγιάδες

Η Λήμνος είναι ταυτισμένη με τον κεχαγιά. Τα τραγούδια και οι χοροί της ασχολούνται με τη ζωή και τις περιπέτειες του κεχαγιά. Ο Θεόφιλος Χατζημιχαήλ, ο υπέροχος αυτός λαϊκός ζωγράφος, το 1933 θα τον απεικονίσει καθιστώντας τον, σύμβολο του νησιού. Η λέξη κεχαγιάς προέρχεται από τη τουρκική λέξη kâhga που σημαίνει το φροντιστή, τον επιστάτη, τον οικονόμο ή το μαγιοδρόμο. Οι κεχαγιάδες της Λήμνου αρχικά ήταν οικονομικοί διαχειριστές, επίτροποι πλουσίων γαιοκτημόνων ή αγιορείτικων μονών κι αργότερα έγιναν οι ίδιοι ιδιοκτήτες μαντρών (εκ της παραπομπής 56).

Στο νησί της Λήμνου κεχαγιάδες ονομάζονταν οι ακτήμονες καλλιεργητές, οι οποίοι εργάζονταν στα κτήματα και στα κοπάδια των γαιοκτημόνων της Λήμνου (εκ της παραπομπής 57).

Η Λήμνος κατά τη βυζαντινή περίοδο ήταν αυτοκρατορική κτήση και ο αυτοκράτορας καθώς και βυζαντινοί ανώτατοι αξιωματούχοι διέθεταν μεγάλες ιδιοκτησίες στη Λήμνο. Οι αυτοκράτορες πολύ συχνά έκαναν δωρεές στα μοναστήρια του Αγίου Όρους. Έτσι οι αγιορείτικες μονές μετά τη πτώση της Κωνσταντινούπολης βρέθηκαν να κατέχουν στο νησί πολύ μεγάλες εκτάσεις. Οι μοναχοί του Αγίου Όρους για να μπορέσουν να εκμεταλλευτούν τα κτήματα που διέθεταν στο νησί, συνεργάστηκαν με τους ντόπιους κτηνοτρόφους, στους οποίους νοίκιασαν τα βοσκοτόπια με την υποχρέωση, να τους παρέχουν τυρί. Αλλά και οι Τούρκοι γαιοκτήμονες στη συνέχεια έσπευσαν να αναθέσουν τη διαχείριση των βοσκοτόπων τους στους ντόπιους κτηνοτρόφους που θα τους ονομάσουν κεχαγιάδες (εκ της παραπομπής 58).

Οι κεχαγιάδες μπορούσαν να έχουν στην κατοχή τους ορισμένα αιγοπρόβατα και συνήθως συνεταιρίζονταν με τους ιδιοκτήτες των βοσκοτόμων των αιγοπροβάτων. Ο ρόλος τους ήταν να συντονίζουν τις καθημερινές ασχολίες και την λειτουργία της μάντρας.

Είχαν στην επιστασία τους βοσκοτόπια και κοπάδια και φρόντιζαν να συντονίζουν τις καθημερινές ασχολίες έχοντας αυτοί και μόνο αυτοί την αποκλειστική ευθύνη (εκ της παραπομπής 59).

Αρχικά κεχαγιάδες υπήρχαν στη δυτική πλευρά του νησιού εκεί που υπήρχαν περισσότεροι ορεινοί όγκοι και οι κάτοικοι ασχολιόντουσαν αποκλειστικά με την κτηνοτροφία και υπήρχαν τα περισσότερα αγιορείτικα μετόχια και πιο συγκεκριμένα στον Κοντιά (εκ της παραπομπής 59).

Αργότερα όμως ο κεχαγιάς έγινε συνώνυμος με τον κάτοικο του νησιού της Λήμνου, τον γεωκτηνοτρόφο. Ο Λημνιός κεχαγιάς έτσι θα ταυτιστεί με τον κτηνοτρόφο που έχει στην κατοχή του έναν αριθμό προβάτων και συνεταιρίζεται με ιδιοκτήτη βοσκοτόπου αναλαμβάνοντας το συντονισμό των αγροτικών εργασιών σχετικά με το κοπάδι και το κτήμα (εκ της παραπομπής 59).

Ο κεχαγιάς είχε κοπάδι με πρόβατα, λίγες αίγες, μοσχάρια, βόδια, άλογα, μουλάρια και γαϊδούρια. Θεωρούσε γούρι στο κοπάδι με τα πρόβατα του να υπάρχει και ένα μαύρο πρόβατο. Αυτό το ξεχώριζαν και το πρόσεχαν ιδιαίτερα. Συνεργαζόταν και με άλλους μικρότερους κτηνοτρόφους και ένωναν συχνά τα

κοπάδια. Η συνεργασία γαιοκτήμονα, βοσκών και κεχαγιά ήταν έτσι ένα είδος εταιρείας με κύριο διαχειριστή και υπεύθυνο τον κεχαγιά. Από τον Ιούνιο έως και τα μέσα Σεπτεμβρίου οι κεχαγιάδες με τις οικογένειες τους έμεναν στις μάντρες, οι οποίες βρίσκονταν κοντά στα βοσκοτόπια (εκ της παραπομπής 59).

Η κτηνοτροφική χρονιά για τον κεχαγιά τελείωνε στις 14 Αυγούστου. Οι κεχαγιάδες κατέβαιναν από τις μάντρες όπου διέμεναν το καλοκαίρι για να επιστατούν τις κτηνοτροφικές εργασίες και τα κοπάδια στο χωριό για να εκκλησιαστούν και για να πάνε στο πανηγύρι στις 15 Αυγούστου (εκ της παραπομπής 60).

Με την πάροδο των χρόνων όμως ενώ αρχικά οι κεχαγιάδες ήταν οι οικονόμοι και οι επιστάτες των πλουσίων γαιοκτημόνων αργότερα έγιναν και οι ίδιοι ιδιοκτήτες και χαρακτηρίζονται ως γεωργοκτηνοτρόφοι). (εκ της παραπομπής 60).

Οι Κεχαγιάδες, λοιπόν, άλλοτε άρχοντες στα βοσκοτόπια και κυρίαρχοι στα κοπάδια, ήταν εγκατεστημένοι δίπλα στις μάντρες τους, για να φροντίζουν τα ζώα και ασχολούνταν με την καλλιέργεια της γης (Παράρτημα Ε). Ανέπτυξαν μάλιστα τη δική τους κουλτούρα που διατηρείται μέχρι σήμερα μέσα από την παράδοση που διασώθηκε (π.χ. κεχαγιάδικα τραγούδια και χοροί) (εκ των παραπομπών (57 & 61).

Τα λαϊκά τραγούδια του νησιού με τη συνοδεία της λύρας ασχολήθηκαν με τα βάσανα και τις ταλαιπωρίες που περνούσε καθημερινά ο κεχαγιάς «στα τραφώματα της μάνδρας» ως κτηνοτρόφος αλλά κι ως ζευγολάτης που καλλιεργεί τα χωράφια του αλλά τα «λαγούδια και οι πέρδικες» του καταστρέφουν τις καλλιέργειες. Έτσι ένας από τους τοπικούς χορούς του νησιού ονομάστηκε κεχαγιάδικος και είναι αφιερωμένος στον κεχαγιά. Χορεύεται κυκλικά, με βηματισμό, πηδηχτά ανεξάρτητα ο ένας από τον άλλο, με σηκωμένα τα χέρια, σε 7/8 (εκ της παραπομπής 62).

Σήμερα ο όρος κεχαγιάς στη Λήμνο συνηθίζεται να λέγεται για όσους ασχολούνται με την καλλιέργεια της γης και με την εκτροφή αιγοπροβάτων (εκ της παραπομπής 61).

Ιδιοτυπία του προϊόντος

Το κρέας «Κατσικάκι Λήμνου - Αγίου Ευστρατίου» είναι ένα προϊόν άριστης ποιότητας και ιδιαίτερα γευστικό. Χαρακτηρίζεται ως τρυφερό,

χυμώδες, απαλό, με χαρακτηριστικά, ιδιαίτερα και ευχάριστα οργανοληπτικά γνωρίσματα. Παρουσιάζει μεγαλύτερο συνολικό ποσοστό λίπους στους βρώσιμους ιστούς σε σχέση με ομοειδή προϊόντα, γεγονός που δρα θετικά στη γευστικότητα και τρυφερότητα του προϊόντος.

Αιτιώδης σχέση που συνδέει τη γεωγραφική περιοχή με την ιδιοτυπία του προϊόντος

Το «Κατσικάκι Λήμνου» είναι κρέας ιδιαίτερης γευστικής αξίας και προϊόν ευρύτατα διαδεδομένο, που παράγεται συνεχώς επί πολλά χρόνια στις δύο νήσους. Μάλιστα, τόσο οι ιδιαίτεροι περιβαλλοντικοί παράγοντες όσο και οι ανθρώπινες πρακτικές, που επικράτησαν και επικρατούν στην οριοθετημένη γεωγραφική περιοχή των νήσων Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου, οδήγησαν στην παραγωγή ενός προϊόντος με μοναδική ποιότητα και χαρακτηριστικά, διαφοροποιώντας παράλληλα το «Κατσικάκι Λήμνου» από άλλα παρεμφερή.

Ειδικότερα, ο αυτόχθονος πληθυσμός των αιγών, λόγω της μακραίωνης και διαχρονικής προσαρμογής του στην περιοχή διαβίωσής του, ακολουθώντας μια μακρά διαδικασία επιλογής και εξέλιξης έχει προσαρμοστεί τέλεια στις ιδιαίτερες εδαφοκλιματικές συνθήκες του τόπου και έχει αναπτύξει στο έπακρο ιδιαίτερα χαρακτηριστικά όπως η αυτάρκεια και η αντοχή στις αντίξοες περιβαλλοντικές συνθήκες, η ανθεκτικότητα στις ενδημικές ασθένειες και η ποιοτική παραγωγικότητα. Το δε γενετικό τους υλικό προήλθε ύστερα από διασταυρώσεις και πρακτικές εμπειρικής επιλογής που έγιναν από τους αιγοτρόφους της περιοχής.

Ο ανθρώπινος παράγοντας υπήρξε καθοριστικής σημασίας για τη μοναδικότητα των γευστικών ιδιοτήτων του κρέατος από «Κατσικάκι Λήμνου», διότι η άριστη ποιότητά τους είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με τη γνώση των βοσκοτόπων της περιοχής, των συστημάτων εκτροφής των ντόπιων πληθυσμών των αιγών και των παραδοσιακών τεχνικών της αιγοτροφίας, οι οποίες αξιοποιούν άριστα τόσο τις πρώτες ύλες όσο και τις κλιματικές συνθήκες που επικρατούν στα δύο νησιά. Η τέχνη αυτή της αιγοτροφίας, μάλιστα, πέρασε από γενιά σε γενιά, με τις κτηνοτροφικές πρακτικές και την πείρα των παλαιότερων να μεταδίδονται στους νεότερους, που συνεχίζουν να παράγουν μέχρι και σήμερα το γνωστό, υψηλής ποιότητας «Κατσικάκι Λήμνου».

Επίσης, οι συγκεκριμένες αίγες εκτρέφονται σύμφωνα με παραδοσιακές μεθόδους κτηνοτροφίας (ημιεκτατική) εντός της οριοθετημένης περιοχής των νήσων Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου και το σύστημα εκτροφής τους, που βασίζεται στην αξιοποίηση του φυσικού οικοσυστήματος της περιοχής με τη βόσκηση, έχει διαμορφωθεί διαχρονικά από και για τις συγκεκριμένες συνθήκες του περιβάλλοντος.

Στα μοναδικά οργανοληπτικά χαρακτηριστικά και στην ξεχωριστή ποιότητα του προϊόντος συντελεί, οπότε, και η ύπαρξη πλήθους και μεγάλης ποικιλίας φυτών στα φυσικά βοσκοτόπια της οριοθετημένης περιοχής, τα οποία και χρησιμοποιούν οι κτηνοτρόφοι για την εκτροφή των αιγών, αξιοποιώντας με την εμπειρία τους, κατά τον καλύτερο τρόπο, όλες τις εποχές του χρόνου, το γεωλογικό ανάγλυφο και τις κλιματικές ιδιαιτερότητες της περιοχής.

Το γεωλογικό ανάγλυφο της οριοθετημένης περιοχής, η ευχερής πρόσβαση σε βοσκοτόπους και μάλιστα πλησίον των παραδοσιακών σταβλικών εγκαταστάσεων περιορίζουν την καταπόνηση των ζώων και τους επιτρέπουν να εναποθέτουν ικανή ποσότητα λίπους και να έχουν ανεπτυγμένες μυϊκές μάζες.

Τα ερίφια, όπως όλα τα μηρυκαστικά, που τρέφονται με χόρτο έχουν φυσικά περισσότερα πολυακόρεστα λιπαρά οξέα (Polyunsaturated fatty acids-PUFA), ω-3 πολυακόρετα λιπαρά οξέα (n-3 PUFA), συζευγμένο λινολεϊκό οξύ (Conjugated linoleic acid- CLA), βιταμίνη E, β-καροτένιο και βιταμίνη A σε σύγκριση με το κρέας από μηρυκαστικά που τρέφονται με συμπυκνωμένες τροφές (καρπούς) (εκ της παραπομπής 63).

Το συζευγμένο λινελαϊκό οξύ (CLA) αποτελεί φυσικό συστατικό του κρέατος των μηρυκαστικών ζώων δηλαδή του βοδινού και αιγοπρόβειου κρέατος. Η περιεκτικότητα του κρέατος σε συζευγμένο λινελαϊκό οξύ εξαρτάται από τη φυλή, την ηλικία και τη διατροφή των ζώων. Τα ζώα ελεύθερης βοσκής δίνουν κρέας με μεγαλύτερη περιεκτικότητα σε συζευγμένο λινελαϊκό οξύ σε σχέση με τα σταβλισμένα ζώα. Τα ζώα, επίσης, ελεύθερης βοσκής καθώς και τα αιγοπρόβατα έχουν βελτιωμένη σχέση ω-6/ω-3 λιπαρά οξέα σε σχέση με τα σταβλισμένα ζώα. (εκ της παραπομπής 64)

Το κρέας από μηρυκαστικά που έχουν ολοκληρώσει την εκτροφή τους (πριν την σφαγή) με διατροφή που βασίζεται στις συμπυκνωμένες ζωοτροφές έχει χαμηλότερη συγκέντρωση α-λινολενικού οξέος σε σύγκριση με τα μηρυκαστικά που έχουν διατραφεί με χόρτο λόγω των επιδράσεων στην

εναπόθεση του ενδομυϊκού λίπους (Intramuscular fat-IMF) του κρέατος. Η διακύμανση στη σύνθεση των λιπαρών οξέων επηρεάζει επίσης τη γεύση του κρέατος. (εκ της παραπομπής 65).

Τα ιδιαίτερα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά του προϊόντος, αποδίδονται κατά κύριο λόγο στην βιοποικιλότητα των βοσκοτόπων και κατά δεύτερο λόγο στις εφαρμοζόμενες παραδοσιακές, ζωοτεχνικές πρακτικές που περιλαμβάνουν μόνιμη πρόσβαση σε βοσκοτόπους.

Με βάση τα κύρια χαρακτηριστικά του σφαγίου (απόδοση, βάρη κύριων κοπών, αναλογίες μυών) και ποιοτικές παραμέτρους (επίπεδα χαμηλών λιπαρών, αναλογίες και περιεκτικότητα σε λιπίδια), αυτά τα προκαταρκτικά αποτελέσματα φαίνεται να είναι ένα καλό κίνητρο για τον τομέα εκτροφής αιγών για να διατηρηθεί η χρήση της διατροφής που βασίζεται στην χορτονομή. Συνεπώς η εκτροφή γηγενών φυλών σε λιβάδια μπορεί να προσφέρει μια ευκαιρία για αειφόρο χρήση των φυσικών οικοσυστημάτων και να υποστηρίξει την ανάπτυξη οριακών περιοχών (εκ της παραπομπής 66).

Η αυξανόμενη ζήτηση για προϊόντα κρέατος, τονώνουν το ενδιαφέρον της αγοράς για συστήματα παραγωγής με βάση βοσκότοπους, τα οποία παράγουν κρέας, με υψηλό περιεχόμενο συζευγμένου λινολεϊκού οξέος και ωμέγα 3 πολυακόρεστων λιπαρά οξέων (εκ της παραπομπής 67).

Πολλοί παράγοντες επηρεάζουν την ποιότητα του κρέατος των μηρυκαστικών και όλες μπορούν να χωριστούν για λόγους απλότητας σε δύο κατηγορίες: παράγοντες που συνδέονται άμεσα με το ζώο (φυλή, ηλικία, φύλο κ.λπ.) και παράγοντες εξωτερικούς του ζώου (δίαιτα, καιρικές συνθήκες, διαδικασίες σφαγής κλπ.) που υποδεικνύεται από τη γενική έκφραση "περιβαλλοντική". Μεταξύ των περιβαλλοντικών παραγόντων, **η διατροφή παίζει σημαντικό ρόλο στον προσδιορισμό της ποιότητας**. (εκ της παραπομπής 68).

Τα συστατικά της διατροφής και ιδιαίτερα τα χόρτα μπορούν να επηρεάσουν το χρώμα και το άρωμα του κρέατος στα ερίφια. Το κρέας από μηρυκαστικά που έχουν εκτραφεί με πρόσβαση σε βοσκότοπο είναι γενικά σκουρότερο από το κρέας από ζώα που τρέφονται με συμπυκνώματα (εκ της παραπομπής 69).

Κρίσιμη παράμετρος για την παραγωγή προϊόντος με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά το οποίο συνδέεται με την περιγραφόμενη γεωγραφική περιοχή

είναι η αυτάρκεια ζωοτροφών (δυνατότητα πώλησης πλεονασματικών ποσοτήτων σιτηρών) και η μεγάλη έκταση διαθέσιμων βοσκοτόπων με ιδιαίτερη χλωρίδα και υψηλή βιοποικιλότητα.

Οι βοσκότοποι στην Λήμνο και στον Άγιο Ευστράτιο χαρακτηρίζονται για τη μεγάλη ποικιλία χόρτων, βοτάνων, και αρωματικών φυτών, συχνά ενδημικών, και η συστηματική αξιοποίηση τους, με την παραμονή και βόσκηση των κοπαδιών όσο το δυνατόν περισσότερο σε αυτά, αποτελεί εγγύηση για την ιδιοτυπία του προϊόντος. Το γεγονός αυτό είναι και το στοιχείο που διαφοροποιεί το προϊόν από το κρέας ζώων που εκτρέφονται σε περιοχές εντατικότερης εκμετάλλευσης. Και αυτό συντρέπει γιατί οι εκτάσεις στις οποίες εκτρέφονται οι αίγες δεν είναι εντατικοποιημένες όσο αφορά τους συντελεστές παραγωγής, παρά μάλλον χαμηλής βοσκοϊκανότητας, διαθέτουν όμως πλούσια σε ποικιλία και ενδημικά αρωματικά φυτά βλάστηση, η οποία επηρεάζει τη διατροφή των εριφίων είτε άμεσα είτε διαμέσου του μητρικού γάλακτος και κατά συνέπεια τα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά του ίδιου του κρέατος τους.

Οι καταναλωτές έχουν αυξανόμενο ενδιαφέρον για πιο υγιεινά προϊόντα με βάση το κρέας. Η κοινή γεωργική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης ενθαρρύνει συγχρόνως συστήματα παραγωγής με βάση τα βοσκοτόπια, με αποτέλεσμα το κρέας με υψηλότερη περιεκτικότητα σε πολυακόρεστα λιπαρά οξέα ωμέγα-3 (PUFA) (εκ της παραπομπής 70).

Η συγκεκριμένη διατροφή των αιγών και των εριφίων συμβάλλει, ακόμη, στην παραγωγή κρέατος με χαρακτηριστικό προφίλ λιπαρών οξέων. Συγκεκριμένα βρέθηκαν ικανές συγκεντρώσεις σε λινολεϊκό, α-λινολενικό και συζευγμένο λινολεϊκό οξύ στο κρέας εριφίων, των οποίων η διατροφή περιελάμβανε βόσκηση σε φυσικούς βοσκοτόπους, σε σύγκριση με περιπτώσεις ζώων που διατρέφονταν κυρίως με συμπληρωματικές συμπυκνωμένες ζωοτροφές.

Πέραν όμως των αλλαγών που μπορεί να έχει στη σύσταση του λίπους, η ελεύθερη βόσκηση των ζώων αυξάνει και τη συγκέντρωση και άλλων επιθυμητών μικροθρεπτικών συστατικών στο κρέας τους, όπως είναι οι βιταμίνες και τα φυσικά αντιοξειδωτικά. Ειδικότερα, παρατηρήθηκε ότι η βιταμίνη Α, τα καροτενοειδή και οι τοκοφερόλες αποτελούν ουσίες των οποίων η συγκέντρωση επηρεάζεται θετικά από τη βόσκηση. Οι ουσίες αυτές, εκτός της

ευεργετικής τους επίδρασης στην υγεία, προσδίδουν ιδιαίτερο άρωμα και γεύση στο κρέας των εριφίων (εκ της παραπομπής 71).

Η μόνιμη, σχεδόν, καθ' όλο το έτος πρόσβαση των ενηλίκων αιγών σε βοσκοτόπους αλλά και των εριφίων για το διάστημα μετά τον απογαλακτισμό έως την σφαγή, αποδίδει τα καθοριστικά χαρακτηριστικά στην ποιότητα του κρέατος, από την άμεση βόσκηση ή από την γαλουχία των ζώων που ακολουθούν το ημιεκτατικό σύστημα εκτροφής. Η διατροφή των ζώων καλύπτεται σε σημαντικό βαθμό από την ελεύθερη βόσκηση. (εκ της παραπομπής 72).

Η παρουσία ω3 λιπαρών οξέων και τοκοφερολών στο κρέας από κατσικάκι Λήμνου-Αγίου Ευστρατίου επιβεβαιώθηκε και στα δεδομένα από τις εργαστηριακές αναλύσεις (Παράρτημα Γ).

Η σημαντική βοσκοϊκανότητα των βοσκοτόπων της Λήμνου και του Αγίου Ευστρατίου και η παρουσία ποικίλης χλωρίδας αρωματικών φυτών, εξασφαλίζει την παραγωγή προϊόντων κρέατος όπου το λίπος έχει αποκτήσει οργανοληπτικά χαρακτηριστικά που έχουν καθορισθεί από την ποικιλία των αρωματικών και λοιπών φυτών των βοσκοτόπων. Τα ποιοτικά, οργανοληπτικά, συνεπώς, χαρακτηριστικά του προϊόντος καθορίζονται από την δεδομένη, χρονικά εκτενή πρόσβαση των ζώων στους βοσκοτόπους.

Ωστόσο, το «Κατσικάκι Λήμνου» απολαμβάνει υψηλής ζήτησης και πέραν των κατοίκων της περιοχής, αφού αποτελεί αναγνωρισμένο έδεσμα για τους επισκέπτες των δύο νησιών, λόγω της νοστιμιάς και του αρώματος τους, ιδιαίτερα κατά την τουριστική θερινή περίοδο, όταν και καταναλώνονται ημερησίως μεγάλες ποσότητες ψητού κρέατος από «Κατσικάκι Λήμνου» στις τοπικές ταβέρνες. Από μελέτη της Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου προέκυψε, ακόμη, ότι είναι ευρέως γνωστό και απολαμβάνει υψηλής ζήτησης και πέραν των γεωγραφικών ορίων της περιοχής, όπως στη χώρα της γειτονικής Τουρκίας, και για το λόγο αυτό εντάχθηκε στο επιχειρησιακό σχέδιο «Καλάθι Προϊόντων Περιφέρειας Βορείου Αιγαίου» (εκ της παραπομπής 73).

Όλα τα παραπάνω συμβάλλουν με τη σειρά τους στην παραγωγή κρέατος από «Κατσικάκι Λήμνου» εξαιρετικής ποιότητας και με ευχάριστα οργανοληπτικά χαρακτηριστικά, που συντέλεσαν στη φήμη του προϊόντος.

Η φήμη και τα υψηλά ποιοτικά χαρακτηριστικά του κρέατος από «Κατσικάκι Λήμνου» είναι ευρέως γνωστά από την αρχαιότητα ακόμη.

Ειδικότερα, οι κάτοικοι των δύο νησιών, από τα πανάρχαια χρόνια υπήρξαν κτηνοτρόφοι και γεωργοί, και έφτιαχναν τα φαγητά τους με ντόπια προϊόντα, μεταξύ των οποίων απαντιόταν και το Κατσικάκι. Σύμφωνα, μάλιστα, με μία εκδοχή το όνομα Λήμνος που είναι πανάρχαιο και αναφέρεται ακόμη και από τον Όμηρο προέρχεται από τις αρχαίες ελληνικές λέξεις «ληίς = κοπάδι» και «μήλον = πρόβατο», δηλαδή νήσος κοπαδιών αιγοπροβάτων, εκδοχή που φέρεται και ως επικρατέστερη, επειδή η Λήμνος είναι το πεδινότερο νησί του Αιγαίου με μεγάλη παραγωγή αγροτικών και κτηνοτροφικών προϊόντων από την αρχαιότητα (εκ της παραπομπής 74).

Το «**κατσικάκι Λήμνου**» είναι ένα αναγνωρίσιμο προϊόν κρέατος το οποίο κυριαρχεί στις επιλογές των κατοίκων, αποτελεί πολύ καλή επιλογή για την προβολή της τοπικής κουζίνας στους επισκέπτες και είναι ένα από τα “προϊόντα-βιτρίνα” για τον πρωτογενή τομέα της Λήμνου και του Αγίου Ευστρατίου όταν πωλείται στην υπόλοιπη χώρα. Η φήμη του επαληθεύεται από αυτούς που το επιλέγουν γιατί καταφέρνει να συγκεντρώσει πολλά αρωματικά στοιχεία από την πλουσιότερη χλωρίδα αρωματικών και νομευτικών φυτών που υπάρχουν στους βοσκοτόπους των νησιών (εκ της παραπομπής 75).

Από τα παραπάνω φαίνεται η διαχρονικότητα της εκτροφής των αιγοπροβάτων στην περιοχή των νήσων Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου, τα οποία εκτρέφονταν είτε για το κρέας είτε για το γάλα τους, αφού οι ιδιαίτερες εδαφοκλιματικές συνθήκες, οι τέλειες προσαρμοσμένες φυλές ζώων και η πλούσια χλωρίδα των νήσων, οδηγούν στην παραγωγή άριστης ποιότητας τόσο κρέατος όσο και γάλακτος. Το γάλα των συγκεκριμένων αιγοπροβάτων, μάλιστα, χρησιμοποιείται και στην παραγωγή του εκλεκτού Π.Ο.Π. τυριού «Καλαθάκι Λήμνου», συμβάλλοντας στην ιδιοτυπία του προϊόντος (εκ της παραπομπής 76).

Σχετικά με την φήμη του προϊόντος, λαμβάνεται υπόψη η επικράτηση και η επιλογή του κρέατος αμνοεριφίων σε σχέση με αυτού των βοοειδών, για τους κατοίκους των νήσων Λήμνου και Αγίου Ευστρατίου:

Ενδεικτικές αναφορές:

- *«Στην εποχή που προωθείται η κατανάλωση των αμνοεριφίων έναντι του βοδινού, η Λήμνος βρίσκεται στην πρώτη γραμμή. Στη διατροφική παράδοση της Λήμνου, κυριαρχούν το αρνί και το κατσίκι, αλλά και τα πουλερικά με βασιλιά τους τον κόκορα (πετνό) ο οποίος συνοδεύεται από*

φλομάρι (πιάτο πολύ αγαπητό και στις μέρες μας) ή γίνεται σούπα, ενώ το χοιρινό θα εμφανιστεί στο πρωτοχρονιάτικο τραπέζι (γουρτζέλ' τ' Άγιο Βασιλίου λέγανε οι παλιοί).» (εκ της παραπομπής 77)

- «Για τους Λημνιούς, κρέας σημαίνει αρνί ή κατσίκι. Το χοιρινό το έσφαζαν την επομένη των Χριστουγέννων και το γεγονός αυτό αποτελούσε οικογενειακή γιορτή. Από αυτό δεν πετούσαν σχεδόν τίποτα. Το μοσχάρι έπαιζε και παίζει πολύ μικρό ρόλο στην καθημερινότητά τους, μιας και τα μοσχάρια εδώ είναι λιγοστά.» (εκ της παραπομπής 78)
- «...ΛΗΜΝΟΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΛΗΜΝΟΣ ...Στα Ηλιοβασιλέματα και στο Ακρογιάλι στον Άγιο Ιωάννη μπορείς να δοκιμάσεις και κασπακιανό αρνί ή κατσίκι - μαγεία!..(SUMMER GUIDE 2018, σελίδα 145)» (εκ της παραπομπής 79)

Κρίσιμη παράμετρος για την παραγωγή προϊόντος με ιδιαίτερα χαρακτηριστικά το οποίο συνδέεται με την περιγραφόμενη γεωγραφική περιοχή είναι η αυτάρκεια ζωοτροφών (δυνατότητα πώλησης πλεονασματικών ποσοτήτων σιτηρών) και η μεγάλη έκταση διαθέσιμων βοσκοτόπων με ιδιαίτερη χλωρίδα και υψηλή βιοποικιλότητα.

7) Φορείς ελέγχου

- Ελληνικός Γεωργικός Οργανισμός (ΕΛΓΟ)-ΔΗΜΗΤΡΑ** Οργανισμός Πιστοποίησης & Επίβλεψης Γεωργικών Προϊόντων (Ο.Π.Ε.Γ.Ε.Π.)
Διεύθυνση: Κουρτίδου 56-58 & Νιρβάνα, ΤΚ 11145, Αθήνα Τηλέφωνο: 210 8392000
Fax: 210 8231438
e-mail: info@elgo.gr
web: <https://www.elgo.gr>
- Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου, Περιφερειακή Ενότητα Λήμνου** Γεν. Διεύθυνση Περιφερειακής Αγροτικής Οικονομίας & Κτηνιατρικής Τμήμα Κτηνιατρικής
Διεύθυνση: Κορνός, Μύρινα, ΤΚ 81400, Λήμνος
Τηλέφωνο & fax: 2254022302

e-mail: ktiniatreio@lemnos.gr

8) Ειδικοί κανόνες επισήμανσης

Στο κρέας «Κατσικάκι Λήμνου», πέραν των οριζόμενων από την Εθνική και Κοινοτική νομοθεσία επισημάνσεων, θα εναποτίθεται το ακόλουθο ειδικό σήμα:

Το παραπάνω σήμα θα συνοδεύεται και από ετικέτα που θα περιλαμβάνει τον κωδικό αριθμό και τα στοιχεία ιχνηλασιμότητας όπως αυτά αναφέρθηκαν στην ενότητα «Απόδειξη Προέλευσης».

Ο κωδικός αριθμός συντίθεται από ένδεκα ψηφία με παράθεση και της ημερομηνίας σφαγής, επιτρέποντας την πλήρη ιχνηλασιμότητα για το σφάγιο ή για τα τεμάχια κρέατος και την ευχερή αναγνώριση των στοιχείων της εκτροφής η οποία πληροί τα κριτήρια συμμόρφωσης.

9) Απαιτήσεις που προβλέπονται από κοινοτικές ή εθνικές διατάξεις.

Ό,τι προβλέπεται από την εθνική και ενωσιακή Νομοθεσία.

Παραρτήματα Προδιαγραφής

Παράρτημα Α	«ΓΕΩΦΥΣΙΚΟΣ ΧΑΡΤΗΣ ΝΗΣΩΝ ΛΗΜΝΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ»
Παράρτημα Β	«ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΣΦΑΓΙΩΝ»
Παράρτημα Γ	«ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΔΟΚΙΜΩΝ»
Παράρτημα Δ	«ΕΝΔΕΙΚΤΙΚΕΣ ΕΙΚΟΝΕΣ ΕΚΤΡΟΦΗΣ»
Παράρτημα Ε	«ΚΤΗΝΟΤΡΟΦΙΚΗ ΠΑΡΑΔΟΣΗ»
Παράρτημα ΣΤ	«ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΣΥΣΤΗΜΑΤΑ ΕΚΤΡΟΦΗΣ»
Παράρτημα Ζ	«ΧΛΩΡΙΔΑ ΛΗΜΝΟΥ»
Παράρτημα Η	«ΚΛΙΜΑΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ»
Παράρτημα Θ	«ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΣΥΝΤΑΓΕΣ»
Παράρτημα Ι	«ΑΝΑΦΟΡΕΣ ΣΕ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΕΣ»
Παράρτημα ΙΑ	«ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΚΑ ΔΙΑΚΙΝΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΪΟΝΤΟΣ»
Παράρτημα ΙΒ	«ΚΑΤΑΣΤΑΤΙΚΟ ΑΙΤΟΥΝΤΟΣ ΦΟΡΕΑ»
Παράρτημα ΙΓ	«ΑΡΧΕΙΟ ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΩΝ ΠΑΡΑΠΟΜΠΩΝ»